

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ





ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

• ΕΤΟΣ ΛΖ΄ • ΤΟΜΟΣ ΙΔ΄ • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004 • ΤΕΥΧΟΣ 319 •

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

– Έγκυκλιος Πάσχα: «Συσταυρώθητι, ἵνα καὶ συναναστῆς»	17
– Νέα πρωτότυπη ἔκδοσι: Πασχαλινὰ Εὐχετήρια	19
– Ἡ 25ῃ Ἐπέτειος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ	20
– Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; (Γ΄)	22
– Γέροντος Παχωμίου τῆς Χίου: Ἡ συχνότης τῆς Θείας Κοινωνίας	26
– Κουρὲς Μοναχῶν	27
– Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας - « <i>IB</i> Συναξὶς Ὁρθοδόξου Ἐνήμερώσεως»: «1924-2004: Ἀπὸ τὸ Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα στὴν Αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»	28
– Ἡ Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης (Ἰταλίας) κ. Σιλουανοῦ	32
– Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ	35
– Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Τσεχία	36
– Ἀγίου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ: Γὰ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ	37
– «Ἐἶπε Γέρον» - Οἱ προϋποθέσεις τῆς συνεχοῦς Θείας Κοινωνίας	39

Βιβλιοπαρουσιάσις

† Μητροπολίτου Κυπριανοῦ, «*Η* Πατερικὴ Στάσις ἔναντι τοῦ Διαθρησκειακοῦ
Συγκρητισμοῦ. Ἱερὸς Χρυσόστομος καὶ Ἰουδαῖοι»

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Πασχάλιος εἰκονογραφικὴ Σύνθεσις.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου περιβάλλεται ἀπὸ τὴν Ὑπερφῶν Προσευχῇ,
τὴν Σταύρωσι, τὴν Ἀποκαθλίωσι καὶ τὸ «Χαῖρε» τῶν Μυροφόρων.
Τοιχογραφία. Ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.
Μετοχιακὸς Ἰ. Ναὸς Ἀγίου Χριστοφόρου Χρυσοβίτης Θέρμου Τριχωνίδος
(1996, 1998).

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἱερὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ὁσίου Λαυρεντίου Σαλαμίνοσ.
Στὸ «ἄβατον» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγομένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης
Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax:
210 2411080. • E-mail: Kyprianos@hol.gr • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.gr •
Ὑπεύθυνος Τοπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ
προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

«Συσταυρώθητι, ἵνα καὶ συναναστῆς»

Ἡ χριστοποιήσις μας διὰ τῆς κοινωνίας τῶν Παθημάτων τοῦ Χριστοῦ

«Καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ πάσχουν διὰ τὸν Χριστόν, χριστοὶ γίνονται καὶ αὐτοὶ»
(Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου)¹

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

**α. «Ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους»
«εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ»**

ΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ ἐκ βά-
θους καρδίας τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ
Πατέρα μας, ὁ Ὅποιος
«ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐ-
ξουσίας τοῦ σκότους καὶ
μετέστησεν εἰς τὴν Βασι-
λείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγά-
πης Αὐτοῦ»²!

Κατὰ τὴν περίοδον
τῶν Ἁγίων Νηστειῶν ἐ-
κοινωνήσαμεν εἰς τὸ Πά-
θος τοῦ ἐνανθρωπήσαν-
τος Θεοῦ μας, σήμερα
κοινωνοῦμεν εἰς τὴν
Ἀνάστασιν Του χθὲς συ-
νεσταυρούμεθα μὲ τὸν
Χριστόν μας, σήμερα
συνδοξαζόμεθα μὲ τὸν
Κύριον τῆς δόξης· χθὲς ἐ-
νεκρούμεθα μαζί μὲ τὸν Σωτῆρα μας,
σήμερα ζωοποιούμεθα μαζί μὲ τὸν Ζωο-
δότην· χθὲς ἐθαπτόμεθα μὲ τὸν Κύριόν
μας, σήμερα συνεγιρόμεθα μὲ Αὐτόν.

Ἄς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος!

Πρὶν ἀπὸ τὴν θεϊάν Ἀνάστασιν τοῦ
Θεανθρώπου ἡ φύσις μας εὐρίσκετο εἰς
τὴν «ἐξουσίαν τοῦ σκότους»²· ἡμεθα δη-
λαδῆ, ὄχι ἀπλῶς εἰς τὸ «σκότος», ἀλλὰ

αἰχμάλωτοι καὶ τυραννούμενοι ἀπὸ
«τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους»³, ἀ-
πὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα, τὰ ὅποια μᾶς
ἐξουσίαζαν ἀπεριόριστα.

Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ «τὸ τιμιώτατον
καὶ οἰκειώτατον κτήμα»⁴ τοῦ Θεοῦ - κα-
τὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον,
εἶχε ἐξαχρειωθῆ ἀπὸ
τὴν ἁμαρτίαν, τὴν πλά-
νην, τὴν ἀθλιότητα, τὸν
θάνατον.

Ἄς εἶναι ὅμως εὐλο-
γητὸς ὁ Φιλάνθρωπος
Κύριός μας, ὁ Ὅποιος ὄ-
χι μόνον μᾶς ἐλύτρωσεν
ἀπὸ τὴν «ἐξουσίαν τοῦ
σκότους»² διὰ τῆς Ἀνα-
στάσεως, ἀλλὰ καὶ μετέ-
φερεν εἰς τὴν «Βασι-
λείαν»² τοῦ Ἀγαπητοῦ
Υἱοῦ Αὐτοῦ, εἰς τὴν
Κοινωνίαν τοῦ Φωτός,
καὶ μᾶς ἀπεκάλυψε τὴν
Φωτοφόρον καὶ Φωτο-

πάροχον Ἐκκλησίαν Του!...

Πράγματι· ἡ θεία Ἀγαθότης μᾶς
«μετέστησεν»² ἐκ τοῦ σκότους, εἰς τὴν
Βασιλείαν τοῦ Φωτός· ἐκ τῆς πλάνης εἰς
τὴν Ἀλήθειαν· ἐκ τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν
Δόξαν· ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν Ζωήν·
ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ σατανᾶ εἰς τὴν
κοινωνίαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος «διὰ τῆς Ἐκκλη-
σίας»⁵.





Εἶναι λοιπὸν δίκαιος ὁ ἐνθουσιασμός τῶν τέκνων τῆς **Φωτοδότιδος Ἐκκλησίας** μας, τὰ ὁποῖα ψάλλουν σήμερα εὐλάως καὶ μεγαλοπρεπῶς:

«Χθὲς συνεθαπτόμην Σοι, Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι Σοι· συνεσταυρούμην Σοι χθὲς· Αὐτός με συνδόξασον, Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου»⁶.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ:

6. «Κοινωνία τῶν Παθημάτων Αὐτοῦ»

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ μᾶς διδάσκουν, ὅτι ἡ χριστιανικὴ ζωὴ μας, προκειμένου νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ **Φῶς** καὶ τὴν **Δόξαν τῆς Βασιλείας**, πρέπει νὰ εἶναι μία διαρκῆς μετοχὴ εἰς τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας· πρέπει νὰ εἶναι μία **«κοινωνία τῶν Παθημάτων Αὐτοῦ»** καὶ μία **«συμμόρφωσις τῷ Θανάτῳ Αὐτοῦ»⁷.**

«Συσταυρώθητι», μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, *«συνεκρώθητι, συντάφητι προθύμως, ἵνα καὶ συναναστῆς καὶ συνδοξασθῆς, καὶ συμβασιλεύσῃς, Θεὸν ὁρῶν ὅσον ἔστι, καὶ ὁρώμενος, τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενόν τε καὶ δοξαζόμενον»⁸.*

Ἐὰν ἡ καρδιά μας ὄντως ἐπιθυμῇ νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ Κυρίου μας καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὥστε νὰ εἴμεθα **«λίθοι ζῶντες»⁹** τοῦ θείου οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ πορευώμεθα ὅπως καὶ αὐτοί, δηλαδὴ ἐν **Σταυρῷ καὶ Μαρτυρίῳ.**

Εἶναι ἀπαραίτητον, κατὰ τὸν Ὅσιον Μακάριον τὸν Αἰγύπτιον, τὸ **«συσταυρωθῆναι τῷ Σταυρωθέντι»,** τὸ **«συμπαθεῖν τῷ Παθόντι»,** ὥστε νὰ **«συνδοξασθῆς τῷ Δοξασθέντι»¹⁰** Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μάλιστα, εἶναι τόσο ἀναγκαῖα ἡ συμμετοχὴ μας διὰ τῶν ἔργων εἰς τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας

διὰ νὰ γίνωμεν **«χριστοί»¹¹,** ὥστε μόνον τότε ἀποδεικνύεται, ὅτι πιστεύομεν πράγματι εἰς τὴν Ἀνάστασίν Του:

«Οὗτος γὰρ μάλιστα πιστεύει, ὅτι ἀνέστη Χριστός», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, *«ὁ κοινωνῶν Αὐτῷ ἐν τοῖς παθήμασι»¹².*

Ἄγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου

γ. Ἡ «δύναμις τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ»

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ Σωτῆρος μας δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἱστορικὸν γεγονός· εἶναι καὶ ἡ **Νέα Ζωὴ τῆς Χάριτος,** ἡ ὁποία ἐγκαινίζεται εἰς τὰς καρδίας μας καὶ μᾶς ἐνισχύει εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους.

Πρόκειται δι' ἓνα **ὑπερφυῆς μυστήριον:** ἐνῶ ἀκόμη βαδίζομεν τὴν ἐπίπονον ὁδὸν τῆς μετανοίας, διότι αὐτὴ ἀρμόζει **«πᾶσιν, ἀμαρτωλοῖς καὶ δικαίοις, πάντοτε»¹³.** ἐνῶ ἀκόμη ἀσκούμεθα, ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν κάθαρσιν, διότι **«ἡ ἀσκήσις μήτηρ τοῦ ἀγιασμοῦ ἐστίν»¹⁴.** ἐνῶ συμβαίνουν ὅλα αὐτὰ, ταυτοχρόνως **«γνωρίζομεν»** πρακτικὰ καὶ ἐμπειρικὰ τὴν ἀνακαινιστικὴν **«δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως»¹⁵** τοῦ Κυρίου μας.

Καὶ ἐνῶ διὰ τοῦ **Σταυροῦ,** τῆς **Μετανοίας** καὶ τῆς **Ἀσκήσεως** ἐπιδιώκομεν τὴν **Δόξαν τῆς Βασιλείας,** διαπιστώνομεν ὅτι ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἤδη παρούσα: εἶναι ἡ συνεχῶς ἐνεργοῦσα **«δύναμις»¹⁵** τῆς Ἀκτίστου Χάριτος εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν μας.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἐπιμείνωμεν, τότε σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν μας καὶ γίνεται **«ψυχὴ εἰς ψυχὴν καὶ πνεῦμα εἰς πνεῦμα»¹⁶.** τότε βιώνομεν τὴν μεγάλην εὐλογίαν νὰ εἶναι **«τὸ θεῖόν**





Πνεῦμα «ή ζωή τῆς ψυχῆς»¹⁷ μας τότε πράγματι, εἴμεθα «**ἀναστημένοι**» καί «**δοξασμένοι**».

«**Καὶ ὅταν ἡ ψυχὴ σου κοινωνήσῃ τῷ Πνεύματι**», λέγει ὁ Ὅσιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, «**καὶ εἰσέλθῃ ψυχὴ ἐπουράνιος εἰς τὴν ψυχὴν σου, τότε εἶ (εἶσαι) τέλειος ἄνθρωπος ἐν Θεῷ καὶ κληρονόμος καὶ υἱός**»¹⁸ τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα:

Ἀναλογιζόμενοι τὸ **Φῶς** καὶ τὴν **Δόξαν τῆς Βασιλείας** τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας, ἅς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ βαδίζωμεν τὴν **Ὁδὸν τοῦ Σταυροῦ**, λαμβάνοντες δύναμιν ἀπὸ τὴν «**Οὐράνιον Τροφὴν τοῦ Πνεύματος**»¹⁹ καὶ προσκυνοῦν-

τες τὸν ἀναστάντα καὶ καλέσαντα ἡμᾶς ἐκ τοῦ σκότους «**εἰς τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ Φῶς**»²⁰ Σωτῆρα ἡμῶν,

εἰς Ὅν πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα
τοῦ σωτηρίου ἔτους 2004

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρημνεῖα εἰς τὸ Φιλίπ. γ' 10. Πρβλ. «Χριστοὶ γινόμεθα καὶ ἡμεῖς, καθὸ πάσομεν» (Ἅγιου Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, ΡΓ τ. 124, στλ. 1184C). / 2) Κολασ. α' 12 καὶ 13. / 3) Πρβλ. Ἐφεσ. στ' 12. / 4) Ἅγιου Γρηγορίου Θεολόγου, ΡΓ τ. 35, στλ. 397B. / 5) Πρβλ. Ἐφεσ. γ' 10. / 6) Ἅγιου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Κανὼν Πάσχα, Ὁδὴ Γ'. / 7) Πρβλ. Φιλίπ. γ' 10. / 8) Ἅγιου Γρηγορίου Θεολόγου, ΡΓ τ. 36, στλ. 332C-333A. / 9) Πρβλ. Α' Πέτρο. β' 5. / 10) Ὁσίου Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία ΙΒ', § 5. / 11) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρημνεῖα εἰς τὸ Φιλίπ. γ' 10. / 12) Ἰ. Χρυσοστόμου, ΡΓ τ. 62, στλ. 266. / 13) Ἀββά Ἰσαὰκ Σύρου, Ἄπαντα, σελ. 220, Λόγος ΝΕ'. / 14) Αὐτόθι, σελ. 56, Λόγος ΙΣΤ'. / 15) Πρβλ. Φιλίπ. γ' 10. / 16) Ὁσίου Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία ΙΒ', § 16. / 17) Αὐτόθι, Ὁμιλία Λ', § 6. / 18) Αὐτόθι, Ὁμιλία ΛΒ', § 6. / 19) Αὐτόθι, Ὁμιλία Α', § 12. / 20) Πρβλ. Α' Πέτρο. β' 9.

■ **Νέα πρωτότυπη ἔκδοσι**

Πασχαλινὰ Εὐχετήρια

- Ἡ Ἱερὰ Μονὴ μας ἐξέδωσε προσφάτως νέες πασχαλινὲς κάρτες (τετραχρωμία).
- Συνδυάζουν τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἀγιογραφία μὲ τὴν Πατερικὴ Διδασκαλία.
- Εἰκόνα, Ὑμνογραφία καὶ Λόγος ὑπομνηματίζουν τὸ ἐν Χριστῷ ὀρθόδοξο δῶμα: «**Χθὲς συνεθαπτόμην Σοι, Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι Σοι**».
- Ζητήσατε ποσότητα ἀντιτύπων, γιὰ νὰ στείλετε Πασχαλινὲς Εὐχὲς στὰ ἀγαπητὰ σας πρόσωπα, στοὺς γνωστούς καὶ φίλους σας.
- Ἔτσι, θὰ ἐνισχύσετε καὶ τὴν ἀποπεράτωσι τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ μας.



♦ **Διαστάσεις:** 14,5 x 18,5 ἐκ. ♦ **Δίπτυχο** (τετρασελίδη) ♦ **Τιμὴ ἐκάστης:** 80 λεπτά.

Ἡ 25ῃ Ἐπέτειος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΤΗΝ 7.2.2004 ἐκ. ἡμ., στὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμφάκου τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐτελέσθη βραδυνὴ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν 25 ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Στὴν Θεία Λειτουργία προεξήρχε ὁ τιμώμενος Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κυπριανὸς καὶ ἔλαβαν ἀκόμη μέρος οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ πολλοὶ Κληρικοί. Παρέστη μεγάλος ἀριθμὸς Μοναχῶν, Μοναζουσῶν καὶ λαϊκῶν πνευματικῶν του τέκνων, στὴν χαρμόσυνη καὶ ἰδιαιτέρα ἐκκλησιαστικῆς σημασίας αὐτῇ ἐόρτια καὶ κατανουκτικὴ Σύναξι προσευχῆς, κοινωνίας καὶ ἐνότητος ἐν τῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίσης, προσῆλθε στὴν Θεία Λειτουργία γιὰ νὰ τιμήσῃ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τίς εὐχῆς του καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς, μὲ τὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο Ἀβράμη καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀναστάσιο Ἀραμπατζίδη.



Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ, ἐλήφθησαν εὐχετήρια ἀπὸ Κληρικούς καὶ πιστοὺς ἀκόμη καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τρία ἐκ τῶν ὁποίων, τὰ πλεόν ἀντιπροσωπευτικά, ἀνεγνώσθησαν στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ δὲ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος ἐξεφώνησε τὴν ἐξῆς ἐπετειακὴ «Προσφώνησι Ἀγάπης», ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας καὶ πάντων τῶν παρισταμένων:

«Ἐν Σταυρῷ καὶ Παραμυθία»

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα μας, Πολυσεβάσαστε πνευματικὴ μας Πατέρα

Ἐπιτρέψατέ μας, τὴν ἱερὰ αὐτὴ στιγμή, σήμερα πού συμπληρώνονται 25 ἔτη ἀπὸ τῆς χειροτονίας Σας εἰς Ἀρχιερέα, ἐπιτρέψατέ μας νὰ Σᾶς προσφέρουμε ὀλίγα ἄνθη.

Τὰ ἄνθη αὐτὰ προέρχονται ἀπὸ τὸν πνευματικὸ Ἀγρό, τὸν ὁποῖο ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ Σᾶς ἐνεπιστεύθη μὲ ἓναν ἰδιαίτερο τρόπο κατὰ τὸ ἱστορικὸ ἔτος 1979, στὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκου.





Τότε, ὁ Ἄγγρος ἦταν μικρός, ὥστε νὰ σχηματίζεται ἡ ἐντύπωση στὸν βιαστικὸ παρατηρητῆ, ὅτι τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο Σᾶς ἀνέμενε, δὲν ἦταν τόσο μεγάλο καὶ βαρὺ.

Ὅμως, ἡ Πρόνοια τοῦ Κυρίου μας διευρύνει ἀπὸ τότε συνεχῶς τὰ ὅρια αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου Ἄγγρου καὶ ταυτοχρόνως αὐξάνει ὄχι μόνο τὰ ἄνθη, ἀλλὰ καὶ τὴν θαυμαστὴ ποικιλία τους.

Ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀφρική - τὸν Βορρᾶ καὶ τὸν Νότο· ἀπὸ τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Ἀμερική - τὴν Ἀνατολή καὶ τὴν Δύση, ἔχει σχηματισθῆ ἕνας τεράστιος ἀνθότοπος, «εἰς ὁσμήν εὐωδίας πνευματικῆς» ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Θείας Μεγαλωσύνης.

Ἐν τούτοις, ἂν καὶ μυροβόλος καὶ εὐωδιαστός, ὁ μέγας αὐτὸς Ἄγγρος εἶναι σταυροειδής· καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια: εἶναι ὁ Σταυρὸς Σας.

Κατὰ τὴν μακρὰ αὐτὴν Διακονία Σας, πολυσέβαστε Μητροπολίτα μας, εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ εἴμεθα συνοδοιπόροι Σας· καὶ διεπιστώσαμε, ὅτι ἡ πορεία Σας ἦταν πράγματι, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, **ἐν Σταυρῷ καὶ Παραμυθία.**

Τὶς ὀδύνες, ἀπὸ τὴν ἐπίπονη καλλιέργεια τοῦ Ἄγγρου Σας, ἐμετρίαζε ἡ παρηγορία ἀπὸ τὴν εὐωδία, τὴν ὁποία ἀνέδιδαν τὰ τόσο πολλὰ καὶ τόσο ποικίλα ἄνθη.

Βάλσαμο στὴν καρδιά Σας ἦταν πάντοτε ἡ μετάνοια καὶ ἡ ἐπιστροφή μιᾶς ψυχῆς στὴν ἀγκάλη τοῦ εὐσπλαχνικοῦ Πατέρα καὶ Θεοῦ μας...

Καὶ ἡ πορεία Σας συνεχίζεται **ἐν Σταυρῷ καὶ Παραμυθία.**

Ἡ ἀείμνητος Γερόντισσα Κυπριανὴ ἡ Δικαία, ἡ φωτεινὴ καὶ εὐωδιαστὴ Καθηγουμένη τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἕνα καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἄνθη τοῦ Ἄγγρου Σας, ἀγαποῦσε ὑπέρμετρα ἀπὸ μικρὴ τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Καὶ τῆς ἄρесе πολὺ νὰ ἐπαναλαμβάνη τὶς ἀκροτελεύτιες προτάσεις τῆς γνωστῆς Εὐχῆς πρὸ τῆς Θείας Μεταλήψεως:

«Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ· τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου».

Αὐτὴ ἡ «προσκόλλησις» στὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας διὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων περιέκλειε ἀνέκαθεν τὰ ὄραματά Σας, τοὺς στόχους Σας, τὶς ἐλπίδες Σας: ἀπὸ τὸν Χριστό, μὲ τὸν Χριστό, γιὰ τὸν Χριστό· ἀλλὰ: μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Μᾶς ἐδιδάξατε, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ὅτι ὅσο ἐγγίζουμε τὸν Θεόν, τόσο ἐνούμεθα μὲ τὸν ἀδελφόν μας· καὶ ὅσο πλησιάζουμε διὰ τῆς ἀγάπης τὸν ἀδελφόν μας, τόσο πλησιάζουμε καὶ ἐνούμεθα μὲ τὸν Θεόν.

Τελικὰ, ὁ σταυροειδὴς Ἄγγρος Σας, τὰ μοσχοβόλα Ἄνθη Σας, τὸ Μαρτύριον καὶ ἡ Παραμυθία Σας, τὸ «προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ» μαζὶ μὲ τὰ πνευματικὰ τέκνα Σας, ὅλα μαζὶ ἐνωμένα θαυμαστῶς: ἰδοὺ ὁ Παράδεισος!

«Καὶ ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἦν καὶ ἔσται, εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν!».

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα!



■ Δέν υπάρχει «άπάνθρωπο σχίσμα», άλλα ένστασις κατά τής άπανθρώπου αιρέσεως

Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ;

Γ'

ἽΟ Οἰκουμενισμὸς «προσβάλλει βασικά θέματα Πίστεως καὶ εἶναι ὄντως παναίρεση. Τὸ Φανάρι δυστυχῶς εἶναι ὁ πρῶτος διδάξας»· «ἢ ἐν Φαναρίῳ ἐγκλεισθι καὶ ἠρωϊκῆ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, βρίσκεται τώρα, ἐδῶ καὶ ἕνα αἰῶνα, σὲ νέα αἰχμαλωσία μετὰ ἀπὸ ἐκείνην τῆς Τουρκοκρατίας, στὴν αἰχμαλωσία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ».

(Πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Ζήσης, Καθηγητῆς Α.Π.Θ.)¹

Ἡ Ἐπίσκεψις - Προσκύνημα τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου Β' στὴν Ἀθήνα (4-5.5.2001), μὲ τὴν συγκατάθεσι καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ἄφησε «*ὀλάνοιχτη τὴν πόρτα στὸν ἰὸ τῆς Αἵρέσεως, τοῦ Συγκρητισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*». Ἡ «*πύρρα*» ὁμως εἶχε ἤδη ἀνοίξει ἀπὸ τὸ 1924...



Ε. Οἰκουμενισμὸς - Ἀντιοικουμενισμὸς: «σωτηριολογικὲς συνέπειες»

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕ, χάριτι Θεοῦ, τὴν κριτικὴ ἀναφορὰ μας ἐπὶ τῶν τριῶν ἄρθρων τοῦ γέροντος Θεοκλήτου Διονυσιάτου (γ. Θ.Δ.), στὴν προσπάθειά μας νὰ τεκμηριώσωμε ἀπολύτως τὴν θέσι μας, ὅτι τὸ Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα εἶναι συνδεδεμένο ἀρρήκτως μὲ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι.

Δέν εἶναι δυνατόν, ἐξ ἐπόψεως ἐκκλησιαστικῆς, τὸ Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα νὰ ἐξετάζεται ἀπομονωμένο καὶ καθ' ἑαυτὸ θὰ πρέπει ἡ Μεταρρύθμισις τοῦ 1924 νὰ συν-θεωρηθῆται καὶ συν-εξετάζεται πάντοτε μὲ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι, ὡς τέκνον πρὸς μητέρα.

Υφίσταται ταιαύτη ἄμεσος σχέσις, αἰτιώδης σχέσις, μεταξὺ Οἰκουμενισμοῦ καὶ Ἡμερολογίου, ὡστε ἐντεῦθεν τοῦ 1924 κατ' οὐσίαν δέν ὑφίστανται «*Νεοημερολογίτα*» καὶ «*Παλαιοημερολογίτα*», ἀλλὰ Οἰκουμενιστὰ καὶ Ἀντι-οικουμενιστὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου, δέν ὑπάρχει «*άπάνθρωπο σχίσμα*», ὅπως διατείνεται ὁ γ. Θ.Δ. (Ἄρθρον Β'), ἀλλὰ Ὁρθόδοξος Ἔνστασις κατά τῆς ἀπανθρώπου καὶ μισανθρώπου αιρέσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

* * *

Η ΑΛΗΘΕΙΑ αὐτῆ, δηλαδὴ τῆς ὑπάρξεως Οἰκουμενισμοῦ-Ἀντιοικουμενισμοῦ καὶ τῆς διαμάχης Αἵρέσεως-Αληθείας, εἶναι τοιαύτης ὑψίστης σημασίας, ὡστε ἔχει ἀναμφισβήτητα σωτηριολογικὲς ἐπιπτώσεις καὶ ἐπομένως εἶναι τεραστία ἢ εὐθύνη ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὴν παραθεωροῦν ἢ συγκαλύπτουν ἢ διαστρεβλώνουν.

Ὁ γ. Θ.Δ., μὲ λύπη γράφομε, λόγῳ τῆς ἀφιλαδελφίας του καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ πυκνοτάτου νέφους τῶν ναρκισιστικῶν αὐτο-αναφορῶν στὰ κείμενά του, ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὸν Οἰκουμενισμό, ὡς πράγματι μία «*Νόσον πρὸς Θάνα-*

τον»², θεωρεῖ δὲ τοῦτον ὡς δῆθεν «*κοινωνικοῦ χαρακτήρος σχέσεις καὶ συναντήσεις*» (!), ὡς «*καὶ κάποιες ἀβρότητες καὶ φιλοφροσύνες μὲ ἑτεροδόξους*» (!) (Ἄρθρον Α').

Ἀντιθέτως ὁμως, ὁ π. Θεόδωρος Ζήσης (π.Θ.Ζ.) διαγιγνώσκει ὀρθότατα καὶ διακηρύσσει πατερικῶτατα, ὅτι

μέσω τοῦ «*ἰοῦ τῆς αιρέσεως, τοῦ Συγκρητισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*» «*ΕΧΕΙ ΟΝΤΩΣ ΜΟΛΥΝΘΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ· τὸ ἐκκλησιαστικὸ κλίμα ἔχει ἀλλάξει· μεταλλαγμένα πνευματικὰ προϊόντα κυκλοφο-*

ρούν, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΥ. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ ἀληθινὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἔπρεπε νὰ ἀσχολοῦνται οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες. Ἄντι ὅμως νὰ ληφθοῦν κατεπίγοντα μέτρα ἐναντίον αὐτῆς τῆς ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΜΟΛΥΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΩΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ, ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ Η ΜΟΛΥΝΣΗ ΚΑΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΤΑΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ, μὲ τὸ ψευτοεπιχείρημα τῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους»³.

Εἶναι τοσοῦτον προφανῆς ἡ ἀντίθεσις τῶν ἀπόψεων αὐτῶν τοῦ γ. Θ.Δ. καὶ τοῦ π. Θ.Ζ., ὥστε δὲν θὰ ἐδιστάζαμε νὰ ἀναφωνήσωμε μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, ὁ ὁποῖος διαπίστωνε κάτι ἀνάλογο στὴν ἐποχὴ του:

«Ὡ! τίς Ἱερεμίας ὀδυρεῖται τὴν ἡμετέραν σύγχυσιν καὶ σκοτόμαιναν, ὁ μόνος εἰδὼς ἐξισοῦν θρήνους πάθει!»⁴.

♦ Περαιτέρω, παραφράζοντας ὀλίγον τὸν Ἅγιο Γρηγόριο, διαπιστώνομε, ὅτι ὁ γ. Θ.Δ. νοθεύει δυστυχῶς τὸν αὐθεντικὸ λόγον τῆς Πατερικῆς καὶ Μοναχικῆς Παραδόσεως, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀείποτε **«ἀπλοῦς καὶ εὐγενής»:**

«τὸ δὲ ἀπλοῦν τε καὶ εὐγενὲς τοῦ λόγου, εὐσέβεια ἐνομίζεται»⁵.

Οἱ Μοναχοί, ἰδιαιτέρως οἱ Ἰουχασταί, ὀφείλουσαν νὰ ἀρθρώνουν τὸν λόγον τους, ἰστάμενοι **«εἴσω τῶν ἡμετέρων ὄρων»⁶.**

Ὁ γ. Θ.Δ., ὅπως ἀποδεικνύεται, ἐν τῇ πορείᾳ δὲ τοῦ λόγου θὰ γίνηται τοῦτο περισσότερο σαφές, **«τὸν ἐπιθάτην λογισμὸν ἀπορρίψας καὶ τὴν καλῶς ἀγχουσαν εὐλάβειαν ἀποπτύσας»⁶,** δὲν ἀκολουθεῖ δυστυχῶς αὐτοῦς τοὺς Πατροπαραδότους Ὁρους, δὲν διακρίνει μεταξὺ **«ἀλλοτρίου»** καὶ **«ἡμετέρου λόγου»**, τόσο στὰ θέματα τῆς φιλαδελφίας, ὅσο καὶ στὰ θέματα τῆς Πίστεως.

ΣΤ. Συνέδριο 1923 - Οἰκουμενισμὸς - Ἡμερολόγιο

ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ σχέσηι Οἰκουμενισμοῦ καὶ Ἡμερολογίου μαρτυρεῖ ἐπίσης, μετὰ τὴν Ἐγκύκλιον τοῦ 1920, τὸ λεγόμενον Πανορθόδοξο Συνέδριον τοῦ 1923, τὸ ὁποῖο συνήλθε στὴν Κωνσταντινούπολι (10.5-8.6.1923) καὶ τὸ ὁποῖο εἶχε **οἰ-**

κουμηνιστικὴ προοπτικὴ, βάσει δὲ αὐτῆς ἀσχολήθηκε μὲ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ τελικὰ ἀπεφάσισε αὐτὴν.

Τὴν 3.2.1923, ὁ Μελέτιος Μεταξάκης, ὡς πατριάρχης, προσκαλεῖ Ἀντιπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὴν Κωνσταντινούπολι, πρὸς συγκρότησιν Πανορθοδόξου Συνεδρίου, τὸ ὁποῖο θὰ ἀπεφάσισε καὶ γιὰ τὴν ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισιν

«πρὸς ἐξυπηρέτησιν», ὅπως ἔγραφε, καὶ **«τῆς παγχριστιανικῆς ἐνότητος»⁷.**

Πράγματι, τὸ Συνέδριον συνεκλήθη καὶ ἐργάσθηκε γιὰ τὸ τελικὸ βῆμα πρὸς τὴν Ἡμερολογιακὴν Καινοτομίαν, ἐφ' ὅσον μάλιστα μὲσω αὐτῆς δῆθεν θὰ ἐπετυγχάνετο

ἡ **«προσέγγισις τῶν δύο χριστιανικῶν κόσμων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἑορτῶν»⁸.**

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ, ὁ πατριάρχης Μελέτιος, εἶχε δηλώσει ὅτι τοὺς συνέδρους θὰ ἀπασχολήσουν

«καὶ τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν ἔνωσιν ὀλων τῶν Ἐκκλησιῶν»⁹ καὶ ἐπίστευε ὅτι **«ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς ἐκ νέου ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῶν χριστιανῶν τούλάχιστον ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ»¹⁰.**

Ἐπίσης, οἱ συνέδριοι διευκρίνισαν, ὅτι ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ θέμα τοῦ Ἡμερολογίου, **«ὡς μέλη τῆς παγχριστιανικῆς ἀδελφότητος»¹¹.**

Ἄλλωστε, εἶναι ἐνδεικτικώτατο τῆς οἰκουμηνιστικῆς προοπτικῆς τοῦ αὐτοκληθέντος Πανορθοδόξου Συνεδρίου ἡ παρουσία κατὰ τὴν Ἐ΄ Συνεδρία αὐτοῦ (Τετάρτη, 28.5.1923) τοῦ ἀγγλικανοῦ ἐπισκόπου τῆς Ὁξφόρδης Γκόρ (Gore) καὶ τοῦ συνοδοῦ αὐτοῦ ἱερέως Μπάξτον.

Τότε, διημείφθη διαφωτιστικὸς διάλογος γιὰ τὴν ἔνωσιν Ὁρθοδοξίας καὶ Ἀγγλικανισμοῦ, γιὰ **«τὴν πλήρη ἔνωσιν»** καὶ **«περὶ τῶν ὄρων τῆς ἐνώσεως»,** ὡμολογήθη δέ, ὅτι

«τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα» ἀποτελεῖ **«τὸ δευτέρον βῆμα»** **«πρὸς τὴν ἔνωσιν»,** **«ὥστε νὰ συνεορτάζωμεν τὰς μεγάλας χριστιανικὰς ἑορτὰς τῆς Γεννήσεως, τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς»** καὶ ὅτι **«θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἐπιτευχθῆ μία διαρρύθμισις ἡμερολογιακῆ τοιαύτη, ἡ ὁποία νὰ συντελέσῃ ὥστε ὁ**



← **Λοι οί χριστιανοί νὰ ἐορτάζωμεν ταυτοχρόνως τὸ ἅγιον Πάσχα**» (Gore)¹².

* * *

ΕΙΝΑΙ λοιπὸν ἀναμφισβήτητο, ὅτι τόσο ἡ πατριαρχικὴ **Ἐγκύκλιος τοῦ 1920**, ὅσο καὶ τὸ **Πανορθόδοξο Συνέδριο τοῦ 1923** εἶχαν πλήρη ἐπίγνωση, ὅτι τὸ **Ἡμερολόγιο** ἀποτελεῖ ἓνα κατάλληλο καὶ ἀναγκαῖο **ἐργαλεῖο** γιὰ τὴν προώθησι τοῦ **οἰκουμενιστικοῦ ὁράματος**, δηλαδὴ γιὰ τὴν πραγμάτωσι τοῦ συγκρητιστικοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, βασιζομένου στὴν **«Κοινωνία Ἀγάπης Μόνον»**.¹³

Ἡ **«παραδοχὴ ἐνιαίου ἡμερολογίου»** (Ἐγκύκλιος 1920), **«πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς παγχριστιανικῆς ἐνότητος»** (Συνέδριο 1923), ἐντεταγμένη στὴν ἐπιδιωκόμενην **«προσέγγισιν»**, **«κοινωνίαν»**, **«συνάφειαν»**, **«φιλίαν»** καὶ **«συνεργασίαν»** **«τοῦ Ὁλοῦ Χριστιανικοῦ Σώματος»**¹⁴, ὅπως προέβλεπε εἰδικὰ τὸ **«Σχέδιον»**¹⁵ τοῦ 1920, προσδίδει ἀναντίρρητα ἐκκλησιολογικὸ χαρακτῆρα στὴν Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισι τοῦ 1924.

Z. Κοινωνοὶ τῶν Αἰρετικῶν καὶ Ἀλλότριοι τῶν Πατέρων

ΑΠΟΤΕΛΕΙ αἰτίαν βαθεῖας ὀδύνης τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τὴν σύμπραξι τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἔχει διαμορφώσει μίαν πρωτοφανῆ καὶ πλήρως ἀνατρεπτικὴν **«Ἀρχήν»**¹⁶, ἡ ὁποία **«ἀπετέλεσε μίαν ἀπὸ τὰς βασικὰς προϋποθέσεις τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως»**.¹⁶

Βάσει τῆς **«Ἀρχῆς»** αὐτῆς, ἡ συγκρητιστικὴ **«κοινωνία»** καὶ **«συνεργασία»** Ὀρθοδοξίας καὶ Αἰρέσεως, **«λογιζομένην [πλέον] ἀλλήλας ὡς συγγενεὶς καὶ οἰκείας ἐν Χριστῶν»**, **«οὐκ ἀποκλείεται ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτῶν διαφορῶν»** (Ἐγκύκλιος 1920), μάλιστα δὲ αὐτὴ **«ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν θὰ προητοιμάζε τὴν ὁδὸν»** **«τῆς πλήρους δογματικῆς συμφωνίας»**.¹⁶

Μετὰ τὴν Ἡμερολογιακὴ Καινοτομία τοῦ 1924 καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἄλλων δέκα **«σημείων»**¹⁷ τοῦ **«Σχεδίου»**¹⁷, ἔχει πραγματοποιηθῆ τὸ συγκρητιστικὸ ὄραμα τῆς **«συνοδοιοπορίας τῶν ὀρθοδόξων μὲ τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον»**¹⁸ καὶ τῆς Κοινῆς Διακονίας τοῦ κόσμου, **«ἀ-**

νεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν διαφορῶν»¹⁹ τῶν συν-οδοιοπορούντων καὶ συν-διακονούντων Χριστιανῶν.

Εἶναι πλέον, μετὰ ἀπὸ ὀγδόντα ἔτη, τόσο σαφεῖς ὄχι μόνο οἱ προθέσεις καὶ οἱ διακηρύξεις τῶν ὀρθοδόξων **Οἰκουμενιστῶν**, ἀλλὰ καὶ οἱ παγιωθείσες πρακτικὲς τῆς συγκρητιστικῆς **«συνοδοιοπορίας»** τους μὲ ὅλο τὸ φάσμα τῶν ἑτεροδόξων, ὥστε ἡ κατηγορία, τὴν ὁποία ἀπευθύνουν ἐναντίον τῶν **Ἀντι-οικουμνιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου**, ὡς δῆθεν **«ἡμερολογιο-λατρῶν»** (!), ἢ **«ἡμερο-λατρῶν»** (!) καὶ ἐν τέλει **«εἰδῶλο-λατρῶν»**²⁰ (!), **«οὐ μόνον ἀνοίσις»**, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, **«ἀλλὰ καὶ τῆς ἐσχάτης μαρίας ἐστίν»**²¹!...

Ἄλλωστε, εἶναι ὄντως τραγικὴ, ἀλλὰ καὶ πλήρως ἐπιβεβαιωτικὴ τῆς θέσεώς μας γιὰ τὸν ἐκκλησιολογικὸ χαρακτῆρα τῆς Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924, ἡ ἐξῆς συλλογικὴ διαπίστωσις:

«ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ, Η ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΤΕΡΟΔΟΞΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΑΣΙΣ ΗΡΧΙΣΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΙΑΡΡΕΥΣΑΝΤΑ 20ὸν ΑΙΩΝΑ, ΟΠΟΤΕ ΣΥΝΕΒΗ ΚΑΙ ΕΚΑΛΛΙΕΡΓΗΘΗ Η ΑΛΛΑΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ, ΑΦ' ὅτου δηλαδὴ οἱ Ὀρθόδοξοι ΗΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΟΥΝΤΑΙ τῆς ἀγιογραφικῆς καὶ ἀγιοπατερικῆς κατωχυρωμένης ἐκκλησιολογικῆς ἀρχῆς, ὅτι μόνῃ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως»²².

Πράγματι, ἡ **«συνοδοιοπορία»** τῶν ἐξ ὀρθοδόξων **Οἰκουμνιστῶν** μὲ τούς Αἰρετικούς προεξένησε εἰς αὐτοὺς τοιαύτην καὶ τοσαύτην ὁμολογιακὴν διάβρωσιν καὶ φθοράν, ὥστε δὲν συναισθάνονται δυστυχῶς, ὅτι

«ὑπάρχει [ἤδη] ἐμφανὲς ρῆγμα, διακοπὴ τῆς Παραδόσεως», «ἔχουν ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων, τῶν ἐν οὐρανοῖς ζώντων», «καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις γίνονται ἀγιομάχοι», δηλαδὴ τηροῦν «ἀγιομάχο στάση»²³.

* * *

ΚΑΙ οἱ μὲν ὀρθόδοξοι **Οἰκουμνισταὶ** προτιμοῦν τὸ **«ρῆγμα»**, τὴν **«διακοπὴν»**, τὴν **«ἀποκοπὴν»** καὶ τὴν **«ἀγιομαχία»**,...

«πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς παγχριστιανικῆς ἐνότητος»⁷ (1) «τοῦ Ὁλοῦ τῆς Ἐκκλησίας Σώματος»¹⁴!...

Οἱ δὲ Ὁρθόδοξοι Ἄντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἀκολουθοῦντες εὐλαβῶς «τὸν εὐκλεῆ καὶ σεμνὸν τῆς Παραδόσεως ἡμῶν Κανόνα» (Ἅγιος Κλήμης Ρώμης)²⁴, δηλαδὴ τὴν συμφωνίαν τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἐκκλησίας (consensus Patrum et Ecclesiae), ἐπίστευαν ἀνεκάθεν, ὅτι προσέγγις (πῶς μᾶλλον θεσμικὴ συνεργασία-κοινωνία-συνεορασμός!...) μὲ τοὺς Αἰρετικούς σημαίνει **χωρισμὸ** ἀπὸ τοὺς Ἄγιους²⁵ καὶ ἀντιθέτως: **χωρισμὸς** ἀπὸ τοὺς Αἰρετικούς σημαίνει **προσέγγις** καὶ ἔνωση μὲ τὸν Θεό, τὴν Ἀλήθεια, τοὺς Πατέρας. Ἀποφαίνεται ἐν προκειμένῳ ὁ **Μέγας Ἀθανάσιος**:

«Δεῖ ἡμᾶς κατὰ σκοπὸν τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Πατέρων πολιτεύεσθαι, καὶ τοὺς μμεῖσθαι· εἰδέναι δέ, ὅτι **ΤΟΥΤΩΝ ΑΦΙΣΤΑΜΕΝΟΙ, ΑΛΛΟΤΡΙΟΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΓΕΝΟΜΕΘΑ**»²⁵.

Καὶ συμπληρώνει ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός:

«Πέπεισμαι γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι ὅσον ἀποδιῆσθαι τούτου καὶ τῶν τοιούτων [τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν λοιπῶν ἐνωτικῶν-παποφίλων], **ΕΓΓΙΖΩ ΤΩ ΘΕΩ, ΚΑΙ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΠΙΣΤΟΙΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙ· ΚΑΙ ΩΣΠΕΡ ΤΟΥΤΩΝ ΧΩΡΙΖΟΜΑΙ, ΟΥΤΩΣ ΕΝΟΥΜΑΙ Τῆ ΑΛΗΘΕΙΑ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΟΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**»²⁶.

* * *

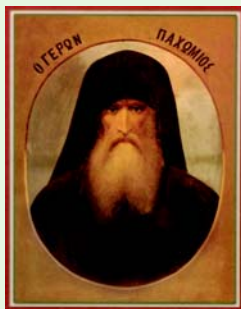
ΑΝ ΚΑΙ ἔχη ἤδη τεκμηριωθῆ ἐπαρκέστατα ὁ ἐκκλησιολογικὸς χαρακτήρας τῆς ἀντι-πατερικῆς **Μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924**, ἐφ' ὅσον τὸ **Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα** εἶναι γνήσιο καὶ πρωτότοκο τέκνο τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**, θεωροῦμε ἀναγκαῖο, πρὸς διάλυσιν πάσης σχετικῆς ἀμφιβολίας, νὰ ἀποδείξωμε καὶ τὴν ἄμεση σχέσι τοῦ καινοτόμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου** τόσο μὲ τὴν πατριαρχικὴν **Ἐγκύκλιον τοῦ 1920**, ὅσο καὶ γενικώτερα μὲ τὸν **Οἰκουμενισμό**.

(Συνεχίζεται)

1) Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση, «Α-νησυχητικὲς Ἐξελίξεις. Νέα ἀνοίγματα στὸ Βατικανὸ καὶ στοὺς Προτεστάντες. Φανάρι καὶ Ἀθή-

να ἀντίπαλοι καὶ συνοδοιπόροι», περιοδ. «**Θεοδρομία**», Ἀπριλίου-Ἰουνίου 2003, σελ. 284 καὶ 288. Τὸ ἐκτενὲς τοῦτο ἄρθρο ἔχει ἀναδημοσιευθῆ στὴν ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1527-1531/21.11.2003-19.12.2003. / **2)** Ἀνδρέου Θεοδώρου, Ἡ Ὁρθοδοξία χθὲς καὶ σήμερον, σελ. 21, ἐκδόσεις «**Ὁρθόδοξο Τύπου**», Ἀθήναι 1973. / **3)** Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 275, 277-278. / **4)** Ἅγιου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 35, στλ. 1096A. / **5)** PG τ. 35, στλ. 1093D-1096A. / **6)** Ἅγιου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 36, στλ. 17A. / **7)** Διονυσίου Μ. Μπατιστάτου (ἐπιμ.), Πρακτικά καὶ Ἀποφάσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανορθόδοξου Συνεδρίου (10 Μαΐου - 8 Ἰουνίου 1923), σελ. 6, ἐκδόσεις β', Ἀθήναι 1982. / **8)** Αὐτόθι, σελ. 57. / **9)** Αὐτόθι, σελ. 84. / **10)** Αὐτόθι, σελ. 14. / **11)** Αὐτόθι, σελ. 72. / **12)** Αὐτόθι, σελ. 86-88. / **13)** Ἰωάννου Καρμίρη, Δ.Σ.Μ., τόμος Β', σελ. 956 [1054], Graz-Austria 1968. / **14)** Β.Θ. Σταυρίδου-Ε.Α. Βαρέλλα, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 332-336, Ἐγκύκλιος τοῦ 1920, ἐκδόσεις «Π.Ι.Π.Μ.», Θεσσαλονίκη 1996. / **15)** Β.Θ. Σταυρίδου-Ε.Α. Βαρέλλα, αὐτόθι, σελ. 54 καὶ 55. / **16)** Β.Θ. Σταυρίδου-Ε.Α. Βαρέλλα, αὐτόθι, σελ. 57. Ἀπὸ τὴν «**Ἐκθεσιν**» τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ «Π.Σ.Ε.» Δρος **Βίσερπ Τούφτ** στὸ Συνέδριο τῆς Ρόδου (1959). / **17)** Αὐτόθι, σελ. 54 καὶ 55. Ἡ **Ἐγκύκλιος τοῦ 1920** ἔδιδε ἓνα «**σχέδιον** πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν», τίς ὁποῖες προέτεινε, «**ἐξ ἑνδεκα σημείων ἀποτελούμενον**». / **18)** Μ.Π. Γ. Τσέστη, «Ἡ Ὁρθόδοξη Παρουσία στὴ Β' Πανευρωπαϊκῆ Οἰκουμενικῆ Σύναξη τοῦ GRAZ», περιοδ. «**Ἐνημέρωσις**», ΙΓ'-1997/1, σελ. 2. / **19)** «**Υπόμνημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τοὺς δραματισμοὺς αὐτοῦ περὶ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν**», (Φανάρι, 30.11.1995), περιοδ. «**Ἐνημέρωσις**», ΙΑ'-1995/12, σελ. 24. / **20)** Ἀρχιμ. Ἀθανασίου Κολλᾶ (Ἱεροκήρυκος-Καθηγητοῦ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος), «**Τὸ Ἡμερολογιακὸ Σχίσμα**», Ἰστοσελίδα Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. / **21)** Ἰ. Χρυσοστόμου, PG τ. 48, στλ. 850. / **22)** «**Υπόμνημα περὶ Οἰκουμενισμοῦ**», § Ε', σελ. 36, ἐκδόσεις β', περιοδ. «**Παρακαταθήκη**», Θεσσαλονίκη 1999. Τὸ «**Υπόμνημα**» ὑπογράφεται ἀπὸ 17 Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς καὶ ὑπεβλήθη τὴν **23.9.1998** στὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. / **23)** Πρωτοπρεσβυτέρου Θεοδώρου Ζήση, ἐνθ' ἀνωτ., σελ. 284, 285 καὶ 286. / **24)** Ἅγιου Κλήμεντος Ρώμης, ΒΕΠΕΣ τ. 1, σελ. 15, στχ. 32-33. / **25)** Μ. Ἀθανασίου, PG τ. 25, στλ. 528B. / **26)** Ἅγιου Μάρκου Εὐγενικοῦ, PG τ. 160, στλ. 536D.

Ἡ συχνότης τῆς Θείας Κοινωνίας*



Ὁσίου Γέροντος Παχομίου
Ἰδρυτοῦ τῆς Σκήτης τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Χίου
καὶ Πνευματικοῦ Ὁδηγοῦ
τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης
(1839 - 14.10.1905)

Καὶ τίς νὰ μὴ κλαύσῃ τὴν ἀμάθειαν, καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν τῶν σημερινῶν ἱερέων μας; Ποῦ ἠκούσθη τοῦτο ποτέ, νὰ πηγαίνουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ ζητοῦν νὰ κοινωνήσουν, καὶ οἱ ἱερεῖς νὰ τοὺς ἐμποδίζουν, λέγοντες: μὴν εἶναι τσουρβάς ἡ Κοινωνία; Ἀκόμη δὲν εἶναι 40 ἡμέρες ὅπου ἐκοινωνήσες, καὶ πάλιν ἔρχεσαι νὰ μεταλάβῃς; Ὡσαύτως καὶ τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, γνωρίζω πολλοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὅπου βαστοῦν τριήμερον, καὶ πηγαίνοντες τὴν Τετάρτην εἰς τὴν Προηγιασμένην νὰ κοινωνήσουν, καὶ τοὺς ἐμποδίζουν λέγοντες: ἀκόμη ἕως ἐχθὲς ἔτρωγες κρέας, καὶ σήμερον ἦλθες νὰ κοινωνήσῃς; Καὶ δεύτερον (λέγουσιν) ἡ Προηγιασμένη εἶναι διὰ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ὄχι διὰ τοὺς λαϊκοὺς. Φεῦ! τῆς ἀμαθείας καὶ ἀφροσύνης μας! Σὺ μὲν, ὦ ἄνθρωπε ἱερωμένε, ἀφ' ἐσπέρας τρώγεις κρέας, πολλάκις καὶ μεθυσμένος τυγχάνεις, ἴσως δὲ εἶσαι καὶ ἀνευλαθής, καὶ πηγαίνεις καὶ λειτουργεῖς, καὶ αὐτὸς ὅπου νηστεύει μὲ τόσῃν εὐλάβειαν τὸν ἐμποδίζεις; Καὶ τὸν καθυστερεῖς τσοσούτης ὠφελείας καὶ ἀγιασμοῦ.

Βλέπετε ἀμάθεια τῶν ἱερέων μας; Αὐτὴ ἡ Προηγιασμένη (λέγουσιν) εἶναι τῶν ἱερέων, καὶ ὄχι τῶν κοσμικῶν ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει ἐγώ, τετράκις τῆς ἐβδομάδος κοινωνῶ τοὺς ἐνορίτας μου, ὡσαύτως καὶ ὁ Χρυσόστομος καὶ ὅλη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν τὴν συνήθειαν εἶχαν νὰ κοινωνοῦν 4 φορές τὴν ἐβδομάδα καὶ ἐπειδὴ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν Λειτουργία δὲν γίνεται μέσα εἰς τὴν ἐβδομάδα, ἐσοφίσθησαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες νὰ ἐβγάξουν Προηγιασμένην, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ κοινωνοῦν καὶ ἀνάμεσον τῆς ἐβδομάδος οἱ χριστιανοί, καὶ σὺ λέγεις τῶν ἱερωμένων εἶναι ἡ Προηγιασμένη;

Καὶ βλέπε, ὦ ἀναγνώστα, ἕως οὔτου ἦταν αὐτὴ ἡ τάξις καὶ ἐσυχνοκοινωνοῦσαν οἱ χριστιανοί, ἐθερμαίνετο ἡ καρδιά τους ἀπὸ τὴν χάριν τῆς Ἁγίας Κοινωνίας, καὶ ἔτρεχαν εἰς τὸ μαρτύριον, ὡσὰν τὰ πρόβατα: Ὅστις λοιπὸν ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ἐμποδίζει τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὴν ἄχραντον Κοινωνίαν, ἅς ἤξεύρη καλά, ὅτι μεγάλως ἀμαρτάνει. Δὲν λέγω ὅμως νὰ κοινωνοῦμεν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔλαχεν, ἀλλὰ μὲ τὴν πρέπουσαν προετοιμασίαν.

Ἦκουσα ὅμως νὰ λέγουν τινὲς ἱερεῖς: ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἱερεὺς καὶ συχνολειτουργῶ καὶ κοινωνῶ, ἀλλὰ ὁ λαϊκὸς δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν. Εἰς τοῦτο, ἀδελφέ μου ἱερέα, ἔχεις μεγάλο λάθος: διότι εἰς τὴν Κοινωνίαν δὲν διαφέρει εἰς τίποτε ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸν λαϊκόν· διατί, σὺ ἱερεὺς, εἶσαι ὑπρέτης τοῦ Μυστηρίου καὶ ὄχι πῶς ἔχεις τὴν ἄδειαν νὰ συχνοκοινωνῆς καὶ ὁ ὁ λαϊκὸς ὄχι. Εἰς τοῦτο ἔχω νὰ σοῦ φέρω πολλὰς ἀποδείξεις τῶν Ἁγίων, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν ἀχράντων Μυστηρίων εἶναι συγκεχωρημένον συνεχῶς νὰ μεταλαμβάνουν ἐξ ἴσου, χωρὶς διαφορὰν, καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἰδιῶται, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐκτὸς τῶν τριγάμων ὅσοι γὰρ ἔχουν 3 γυναῖκας παρμένας, ἐκεῖνοι μόνον 3 φορές κοινωνοῦν τὸν χρόνον.



Ἐχω λέγω μυρίας ἀποδείξεις περὶ τούτου, ἀλλὰ ποῖον νὰ σοῦ πρωτογράψω; Χρυσόστομον, Κλήμεντα, Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Δαβὶδ; Ποῖον λέγω νὰ σοῦ πρωτοεἶπω; Εἰς τοῦτο ἔχω νὰ σοῦ φέρω τόσας πολλὰς ἀποδείξεις, ὅπου χρειάζεται νὰ γεμίσω ἓνα βιβλίον ὀλόκληρον. Διὰ τοῦτο κόπτω τὸν λόγον καὶ σοῦ λέγω μὲ συντομίαν μόνον ἐτοῦτο· ὅταν δὲν θέλῃς νὰ συνηκοινωνοῦν οἱ χριστιανοί, διατὶ βαστάεις τὸ ἅγιον Ποτήριον καὶ τὸ δείχνεις εἰς τοὺς χριστιανούς καὶ φωνάζεις ἀπὸ τὸ ἅγιον Βῆμα· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε, καὶ πλησιάσατε εἰς τὰ Μυστήρια νὰ κοινωνήσετε; Καὶ ἔπειτα πάλιν ἐσεῖς οἱ ἴδιοι τοὺς ἐμποδίζετε, καὶ ψεύδεσθε φανερά; Διατὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τοὺς προσκαλεῖτε καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοὺς διώχνετε;...

(* Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Υπεράσπισις τῆς Ἀληθείας καὶ Νίχῃ κατὰ τοῦ Διαβόλου», ἐκδ. ε' τῆς Ἱερᾶς Σκήτης Ἀγίων Πατέρων Χίου, σελ. 76-78, Ἀθήναι 1985. Ἐπίσης βλ. τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ καὶ στὸ ἐνδιαφέρον σύγγραμμα τοῦ Ἀντωνίου Ν. Χαροκόπου, Ὁ Γέροντας Παχώμιος Ἰδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς Σκήτης τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Χίου, σελ. 141-142, Ἀθήνα 2003.

Κουρές Μοναχῶν

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ τῆς Β' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, 23.2.2004 ἐκ. ἡμ., πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ μικρὸ Καθολικὸ, ἐντὸς τοῦ «ἀβάτου», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐκάρησαν Ρασοφόροι Μοναχοὶ δύο Δόκιμοι Ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ Καθηγουμένου Αὐτῆς κ. Κυπριανοῦ.

Πρόκειται γιὰ τοὺς Ἀδελφούς Ἀλέξανδρο Πεγκάνωφ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἀλέξιος, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυπριανὸ Βενιαμίν, στὸν ὁποῖον ἀφέθηκε τὸ ὄνομα ποῦ ἔφερε, δηλαδὴ τοῦ Προστάτου Ἀγίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.



Ὁ γ. Ἀλέξιος εἶναι 30 ἐτῶν, προέρχεται ἀπὸ τὴς Η.Π.Α. καὶ προσῆλθε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τὸν Νοέμβριον τοῦ 2001. Ὁ γ. Κυπριανὸς εἶναι 73 ἐτῶν, προσῆλθε στὴν Μονὴ τὸν Ἰούνιον τοῦ 2002, προέρχεται ἀπὸ τὴν Σουηδία, συριακῆς καταγωγῆς, ἐκ τοῦ ἐγγάμου βίου, ὁ κατὰ σάρκα υἱὸς τοῦ ὁποίου γ. Θεοχάρης εἶναι ἐπίσης Μοναχὸς στὴν ἴδια Ἱερὰ Μονή.

Ἐπίσης, ἐρασφόρεσε ὁ Δόκιμος Μοναχὸς Δημήτριος Πιάτκοβ, 48 ἐτῶν, ρωσικῆς καταγωγῆς ἐξ Αὐστραλίας.

Εὐχόμεθα στοὺς νεόκουρους Ἀδελφούς τὴν θεία ἐνίσχυσι στὴν εὐλογημένη μοναχικὴ τους ποντοπορία, ἐν μετανοίᾳ, ὑπακοῇ καὶ ἀγιασμῶ.

Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας 2004
«*ΙΒ' Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως*»

«1924-2004:

Ἀπὸ τὸ Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα στὴν Αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

ΤΗΝ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, 16/29.2.2004, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς ἐπραγματοποίησε τὴν «*ΙΒ' Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως*» στὴν Ἀθήνα (Αἴθουσα Ξενοδοχείου «Νοβοτέλ», Πλατεία Βάθης), μὲ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστασία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.



Α. Η «ΙΒ' ΣΥΝΑΞΙΣ», περιελάμβανε μίᾳ ἐμπεριστατωμένη Ὁμιλία (45') καὶ τὴν προβολὴ μιᾶς ἐπίκαιρης **διντεοταινίας (30')**, ἡ ὁποία τεκμηριώνει ἐποπτικὰ τὰ πορίσματα τοῦ ὁμιλητοῦ.

1. Ἡ Ὁμιλία, ἡ ὁποία ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίτου, μὲ τίτλο: «*1924-2004: Ἀπὸ τὸ Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα στὴν Αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*», σὲ τέσσερις ἰσομερεῖς ἐνότητες, ἀναφέρθηκε περιληπτικὰ καὶ τεκμηριωμένα στὰ ἐξῆς θέματα:

α. Ἱστορικὲς προϋποθέσεις τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924.

β. Θεολογικὲς προϋποθέσεις τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ 1924.

γ. Ἡ αἵρεσις τῆς Κοινῆς Διακονίας (κατὰ τὴν Ἐγκύκλιο τοῦ 1920).

δ. Ἡ ὀδυνερὰ τριετία (2001-2003, ἀρχιεπισκοπεῖα κ. Χριστοδούλου).

2. Ἡ διντεοταινία, μὲ τίτλο: «*Ἡ Ἀθήνα οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ*

Φαναρίου», περιελάμβανε τὶς ἐξῆς τρεῖς ἐνότητες:

α. 1924-2004: Δυσάρεστη Ἐπέτειος.

β. 1964-2004: Ἡ Λατινοφροσύνη Ἀνανεώνεται.

γ. 2001-2004: «*Στοὺς ἀνέμους καὶ στὶς θύελλες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ*».

Β. ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΑ, ἡ «*ΙΒ' Σύναξις*», ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀγδοηκοστῆς ἐπετείου

τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου στὴν Ἑλλάδα (1924), ἀσχολήθηκε μὲ τὶς ἱστορικὲς καὶ θεολογικὲς προϋποθέσεις τῆς μεταρρυθμίσεως αὐτῆς, προκειμένου νὰ διαγνώσῃ τὰ πραγματικὰ αἰτία τῆς, ἀπὸ δὲ τὴν ἔρευνα τῶν πηγῶν ἀποδεικνύονται ἀδιάσπαστος τὰ ἐξῆς:



1. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919 εἶχε καλλιεργηθῆ μεθοδικά, ἐπίμονα καὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσι, ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικούς-οἰκουμενιστικούς κύκλους Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ δυναμικὴ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ **Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου**.

2. Θεμελιῶδες ιστορικο-θεολογικὸ τεκμήριο, τὸ ὁποῖο ἐντάσσει τὴν ἡμερολογιακὴ ἀλλαγὴ στὴν προοπτικὴ τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**, δηλαδὴ τῆς παγγρηστανικῆς ἐνώσεως ὄλων τῶν Ὁμολογιῶν καὶ τῆς συμπήξεως ἐνὸς «**Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν**», εἶναι ἡ **Ἐγκύλιος τοῦ 1920** τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Γ. ΕΠΙΣΗΣ, ἡ **ΙΒ' Σύναξις** ἀντιμετώπισε τὸ φλέγον θέμα τῆς **Διακονίας** τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὶς ἑτερόδοξες Κοινότητες μαζί.

1. Ὑπεγραμμίσθη, ὅτι ἡ **Κοινὴ Διακονία** δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Παράδοσι, ἐφ' ὅσον συνιστᾷ τὸ φαινόμενο τοῦ **Διαχριστιανικοῦ Συγκρητισμοῦ**.



2. Ἐπίσης, ἐπεσημάνθη ὅτι οἱ προοπτικὲς τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**, ὅπως διεκηρύχθησαν μὲ τὴν **Ἐγκύκλιο τοῦ 1920** καὶ καλλιεργήθησαν πανορθόδοξως ἐπὶ μίαν 80ετίαν, εἶναι δυστυχῶς ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ πραγματώνονται ταχέως καὶ ἀλματωδῶς ἀπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, ἰδιαίτερως κατὰ τὴν τελευταία τριετία, 2001-2003 (Ἐπίσκεψις Πάπα, **Μαΐος 2001**· Ἀντιπροσωπία Συνοδική

στὸ Βατικανό, **Μάρτιος 2002**· Παπικὴ Ἀντιπροσωπία στὴν Ἀθήνα, **Φεβρουάριος 2003**· Ἀρχιεπισκοπικὴ Ἀντιπροσωπία στὸ Βατικανό, **Σεπτέμβριος 2003**).

3. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχει εὐαισθησία καὶ πρόθεσις ἄρσεως τῆς **ὀδυνηρᾶς διαίρεσεως** τῶν Ὁρθοδόξων, τὴν ὁποία προεκάλεσε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ **Ἡμερολογίου** τὸ 1924, ἀλλὰ υἱοθετεῖται μία **συγκρητιστικὴ νοοτροπία** καὶ ἐκφράζεται μειωμένο αἶσθημα εὐθύνης πρὸς τὴν Ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Δ. Ο ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐτόνισε, ὅπως καὶ στὶς προηγούμενες «**Συνάξεις**», τὴν πολυσημαντὴ ἀλήθεια, ὅτι

«**Τὸ Μήνυμα** τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς Ἑορτῆς, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, τοποθετημένης στὴν ἀρχὴ ἀκριβῶς τῆς εὐλογημένης περιόδου τῶν **Νηστειῶν καὶ τῆς Με-**





πανοίαις, είναι ισχυρότατο και σαφέστατο: τὸ **οικοδόμημα τῶν πνευματικῶν ἀγώνων** γὰ τὴν σωτηρία μας πρέπει νὰ ἐχῆ ὡς ἀρραγὲς θεμέλιο τὴν ὀρθοδοξία τῆς Πίστεώς μας».

1. Κατόπιν, ὁ Παρουσιαστὴς ἀνεφέρθη καὶ σὲ μία ἄλλη ἐπέτειο: «Εὐρίσκομαι στὴν εὐχάριστη θέσι νὰ ὑπενθυμίσω τὴν στιγμή αὐτὴ μία πολὺ σημαντικὴ ἐπέτειο: ἐφέτος συμπληρώνεται ἡ **πρῶτη δεκαετία** τῶν “**Συνάξεόν**” μας, **1994-2004**.

Ἡ ἐργασία καὶ ἡ σοδορὰ αὐτῆς τῆς δεκαετίας ἦταν πολὺ κοπιώδης, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὁ θερισμὸς πολὺ πλούσιος καὶ ἐνθαρρυντικός.

Μὲ τὴν φωτιστικὴ καὶ ὀδηγητικὴ χάρι τῆς Θεομήτορος καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἀποδείχθηκε **προτοποριακὴ**, ἐφ’ ὅσον συνεδύασε τὶς Ὅμιλίες, τὶς **Βιντεοταινίες** καὶ τὶς Ἐκδόσεις.

Ἐχει ἐπιτευχθῆ, χάριτι Θεοῦ, μία **πολύπλευρη καὶ βαθειὰ ἀνατομία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**, ἐξ ἐπόψεως **ἱστορικῆς καὶ θεολογικῆς**.

Ἡ Ἀποστασία τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως** ἔχει πλέον **πλήρως ἀποκαλυφθῆ**, μέσω τῆς **συστηματικῆς παρακολουθήσεως καὶ ὀρθοδόξου κριτικῆς τῶν δημάτων τῆς**.

«Στὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς σοβαρᾶς ἐργασίας, ἡ **Μοναστικὴ Ἀδελφότης τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς**, χωρὶς νὰ φεισθῆ κόπων καὶ ἐξόδων, ἔχει προβῆ στὴν παραγωγή **δεκαπέντε βιντεοταινιῶν** μὲ καθαρῶς ἀντιοικουμενιστικὸ περιεχόμενο.

Ἡ ἐκδοτικὴ μας ἐπίσης προσπάθεια, μὲ γενικὸ τίτλο “**Συμβολὴ στὴν Ἀντι-οικουμενιστικὴ Θεολογία**”, ἐνισχύει τὸ μέτωπο τοῦ ἀγῶνος: ἦδη κυκλοφοροῦν **ἐννέα ἐνημερωτικὰ βιβλία**, ἕξ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχουν μεταφρασθῆ καὶ στὰ ἀγγλικά».

2. Τέλος, ὁ Θεοφιλ. κ. Χρυσόστομος παρουσίασε τὸ νέο βιβλίο τῆς «**Σειράς**», τὸ ἔνατο, τὸ ὁποῖο εἶναι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ καὶ ἔχει τίτλο: «**Ἡ Πατερικὴ Στάσις ἐναντι τοῦ Διαθρησκειακοῦ Συγκρητισμοῦ. Ἱερὸς Χρυσόστομος καὶ Ἰουδαῖοι**» (βλ. περὶ αὐτοῦ στὴν στήλη «**Βιβλιοπαρουσιάσεις**» τοῦ παρόντος τεύχους).

Ε. Η ΧΟΡΩΔΙΑ

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς ἔψαλε τὸ **Κοντάκιον** καὶ τὸ **Ἀπολυτίκιον** τῆς ἡμέρας, στίχους ἐκ τῆς ἀργῆς **Δοξολογίας** Χουρμουζίου Χαροφύλακος τῆς Μ.Χ.Ε. εἰς ἡχοῦν βαρὺν ἑναρμόνιον



ἐπτάφωνον, ἐπίσης δὲ τὸ Ἐπιτάφιο καὶ τέσσερα Προσόμοια τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ Μάρκου Εὐγενικοῦ, ὑπὸ τὴν ἰδιαίτερον σκέπη τῶν ὁποίων εἶχε τεθῆ ἡ «**ΙΒ΄ Σύναξις**».

ΣΤ. ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΑ τῆς «**ΙΒ΄ Σύναξεως**» ἔθεσε ὁ Σεβ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων Μητροπολίτης κ. Κυπριανός, στὸ δὲ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖο ἦταν, ὅπως πάντοτε, πολυπληθέστατον καὶ πρόθυμον νὰ ἐνημερωθῆ γιὰ τὰ φλέγοντα θέματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, μάλιστα δὲ γιὰ τὴν ἀνησυχητικὴν ἐξελίξει τῆς αἵρέσεως τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, ἐδόθησαν ὡς εὐλογία εἰκονίτσες μετὰ τοὺς προστάτας τῆς «**Σύναξεως**» Τρεῖς Νέους Ἱεράρχας.



Τήνος

ΑΠΟ τὴν Θεία Λειτουργία τῶν Ἁγίων Θεοφανίων στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Ταξιάρχων στὸν Ἅγιον Φωκᾶ Τήνου, ὅπου ἱερούργησε ὁ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης καὶ ἀκολούθησε ὁ ἀγιασμός τῶν ὑδάτων διὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν πλησίον τοῦ Ναοῦ.

Νότιος Ἀφρική

ΣΤΗΝ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στὴν περιοχή τῆς Πρετορίας τῆς Νοτίου Ἀφρικής, ὑπὸ τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ναζάριο, ἐπιτελεῖται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἓνα ἀξιόλογο ἱεραποστολικὸ ἔργο. Στὴν φωτογραφία εἴκοσι νέοι ἐγγεγραμμένοι Κατηγούμενοι παρακολουθοῦν ἐντατικὲς διαλέξεις περὶ Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Ζωῆς κάθε Σάββατον κατὰ τὴν περιόδον τῆς ἐφρετινῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἡ διδασκαλία τοὺς μάλιστα περιλαμβάνει καὶ μαθήματα σαρακοστιανῆς μαγειρικῆς!



Ἡ Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης (Ἰταλίας) κ. Σιλουανού



Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆος Ἡμερολογίου στήν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν ΚΘ΄ Συνεδρία Αὐτῆς τῆς 7.2.2004 ἐκ.ἡμ., στήν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἀπεφάσισε τὴν ἴδρυσί μιᾶς νέας Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς στήν Ἰταλία, προκειμένου νὰ προαχθῆ ἢ ὑπὸ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Σιλουανό, Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ καὶ Συνοδικὸ Ἐξαρχο, ἱεραποστολικὴ ἐργασία στήν χώρα αὐτή, ἡ ὁποία γνωρίζει ἐλπιδοφόρα ἄνθησι, περιλαμβάνουσα τὴν στιγμή αὐτὴ δύο Ἱερὰς Μονές, ἀρκετὲς Ἐνορίες καὶ Κοινότητες, ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα, πέντε Ἱερεῖς καὶ πέντε Διακόνους, ἔχουσα δὲ πολὺ καλὲς προοπτικὲς περαιτέρω ἀναπτύξεως καὶ αὐξήσεως.

Ἔτσι, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ζ΄/7.2.2004 Συνοδικῆς Πράξεως ἰδρύθηκε ἡ Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Λούνης στήν Κεντρικὴ Ἰταλία, μὲ ἔδρα τὴν πόλιν τῆς Πιστοῖας, περιλαμβάνουσα τὴν περιφέρεια τῆς Τοσκάνης. Ἡ ὄνομασία τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται σὲ παλαιὰ ἀποστολικὴ ἔδρα τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Ἐξελέγη δὲ παμφηφεὶ, κατόπιν προτάσεως καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Κληρικῶν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Σιλουανὸς Λίβι ὡς πρῶτος Ἀρχιερεὺς τῆς νεοπαγοῦς Ἐπισκοπῆς ταύτης. Ἐπίσης, καθωρίσθηκε ὅπως ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι Ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἰταλία, ἐκτὸς τῆς νήσου Σαρδινίας.

Τὸ Μέγα Μήνυμα ἀπὸ τὸν ἐψηφισμένο Ἐπίσκοπο κ. Σιλουανό ἐτελέσθη αὐθημέρον στὸ μικρὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.



■ Ἡ Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανού ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, 9.2.2004 ἐκ.ἡμ., στὸ μεγάλο Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ.

Κυπριανό, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συλλειτουργούντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσσοστόμου καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, μὲ τὴν συμφωνία ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος καὶ ἄλλοι

Κληρικοί μας, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἀντιπροσωπία τοῦ Κλήρου τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ἐξαρχίας μας, ἡ ὁποία συμπεριελάμβανε τὸν Ἱερομόναχο π. Εὐτύχιο Ντογκάνιουκ, τοὺς Πρεσβυτέρους π. Βιτάλιο Στυλιάν καὶ π. Νικόλαο Νταμίκο, ὡς καὶ τοὺς Ἱεροδιακόνους Παῦλο καὶ Σιλουανό.

Μεταξύ τῶν πολυπληθῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν καὶ συνεπροσευχήθησαν κατὰ τὸ εὐφρόσυνο καὶ ἱστορικό αὐτὸ γεγονός, ἦσαν καὶ εὐσεβεῖς λαϊκοὶ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ἐξαρχίας μας.



■ Ὁ Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς (Λίβι) ἐγεννήθη τὸ 1947 στὴν Πιστοῖα τῆς Ἰταλίας, ἀνήκων σὲ ἐπιφανῆ καὶ εὐσεβῆ οἰκογένεια Παπικῶν. Ἔλαβε κλασσικὴ παιδεία καὶ ἐφοίτησε στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Φλωρεντίας, ὅπου καὶ πῆρε πτυχίον Φιλοσοφίας, συγγράφας σχετικὴ διατριβή. Τὸ 1975 εἰσῆλθε στὶς τάξεις τοῦ Κλήρου τῶν Παπικῶν. Τὸ 1985 ἔλαβε Δίπλωμα Θεολογίας μὲ ἄριστα ἀπὸ τὸ Γρηγοριανὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ρώμης, γιὰ Διατριβὴ πού κατέθεσε ἐπὶ τῆς Ἐσχατολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, διεμορφώθη Θεολογικά στὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου τῶν Παρισίων, τὸ δὲ 1992 ἔλαβε Δίπλωμα ἐπαγγελματίου Ψυχαναλυτοῦ ἀπὸ εἰδικὴ Σχολὴ τῆς Φλωρεντίας.

Ἦδη ἀπὸ τὸ 1985 μετεστράφη στὴν Ὁρθοδοξία. Ὡς γνώστης τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἐπιπρόσθετο λόγο ὅτι ἦταν ἐπιμελὴς μελετητῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἦλθε σὲ ἐπίγνωσι τῆς Ἀληθοῦς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ συναισθάνθηκε τὴν αἰρέσει τοῦ Παπισμοῦ. Ἡ ἀπόπειρά του ὅμως νὰ ἀπευθυνθῆ στὴν Κωνσταντινούπολι, προκειμένου νὰ γίνῃ δεκτὸς στὴν Ὁρθοδοξία, ἦταν μᾶλλον ὀδυνηρά, ἐφ' ὅσον συνήντησε τὴν ἀποθάρρυνσι ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἔτσι, ἐστράφη στὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας.

Ὁμως, πολὺ γρήγορα κατενόησε ὅτι ἀνῆκε ἐκεῖ μόνον τυπικῶς, χωρὶς καμμίαν οὐσιαστικὴν πνευματικὴν σχέσι μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν του ἡγεσίαν, στὴν ὁποία προφανῶς δὲν ἦτο εὐχάριστος ὁ ἱεραποστολικὸς ζῆλος τοῦ π. Σιλουανοῦ, γιὰ τὴν προσέλκυσιν ἐπὶ τὴν Ὁρθοδοξίαν τῶν Παπικῶν συμπατριωτῶν του.

Ὁ π. Σιλουανός, εὐρισκόμενος σὲ ἀπόγνωσι, προετράπη τὸ 1993 ἀπὸ ἐπιφανῆ Ἡγούμενο Ἀγιορειτικῆς Μονῆς νὰ στραφῆ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας, πρᾶγμα πού ἐγένετο. Ὁμως, καὶ στὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας συνήντησε σύντομα τὴν ἴδια τυπικὴ καὶ ψυχρὴ ἀδιαφορία ἐναντι τῆς προοπτικῆς μιᾶς δυναμικῆς Ὁρθοδόξου παρουσίας ἐν Ἰταλίᾳ. Ὁ δὲ ἐπίσκοπός του, μητροπολίτης Ζάγκρεμπ Ἰωάννης, συμμετεῖχε ἀδιστακτικῶς σὲ οἰκουμενιστικὰ τελετὰ καὶ συμπροσευχὰς μὲ τοὺς Παπικούς!...





Ἐτσι, συνειδητοποιήθηκε ἡ ὀδυνηρὰ πραγματικότητα, ὅτι ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ διέβρωσε τὴς ἐκκλησιαστικὰς Ἡγεσίαις τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν μὲ τραγικὰ ὄντως ἀποτελέσματα, ἰδίως γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολὴ στὴν ἑτερόδοξη Δύσι...

Ὁ π. Σιλουανὸς ἐστράφη τότε πρὸς τοὺς Ἀκαινοτομήτους Ὁρθόδοξους τῆς Ἑλλάδος: κατόπιν πολλῆς ἐρεύνης καὶ προσευχῆς, ὑπήχθη στὴς ἀρχὲς τοῦ Φθινοπώρου τοῦ 1999 στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, ἐκφράζων τὴν συμφωνία του μὲ τὴς Ἐκκλησιολογικὰς Ἀρχὰς Αὐτῆς καὶ τὴν ἐν γένει Ἀντι-οικουμενιστικὴ μαρτυρία καὶ στάσι της.

Ἐκτοτε, μὲ θαυμαστὸ τρόπο, τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Ἰταλία ἔλαβε νέα πνοὴ καὶ θεία εὐλογία. Ἄμα τῇ ὑπαγωγῇ του, ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχὸς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ὄφθίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.



Ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἔχει ἰδρύσει τὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ στὴν Πιστοῖα τῆς Ἰταλίας, τῆς ὁποίας εἶναι Ἡγούμενος, συνέστησε δὲ καὶ διευθύνει Κέντρο Προστασίας Ἀνηλίκων, καθὼς καὶ τὴν Ἐλευθέρη Θεολογικὴ Σχολὴ «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Μέγας», τῆς ὁποίας τὸ χορηγούμενο Δίπλωμα Σπουδῶν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ κράτος.

Ἐχει συγγράψει βιβλία, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν πολλὰ καλὰ βοηθήματα εἰσαγωγῆς στὴν Ὁρθόδοξη Πίστι καὶ Ζωὴ γιὰ τοὺς ἰταλοφώνους, ὡς καὶ πολλὰ ἄρθρα θεολογικοῦ, φιλοσοφικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ περιεχομένου. Ἐπίσης, διδάσκει Φιλοσοφία καὶ Ἱστορία σὲ εἰδικὸ ἐκπαιδευτικὸ Ἴδρυμα τῆς Πιστοῖα.

Διακρίνεται γιὰ τὴν εὐλάβεια, ἀπλότητα καὶ προσήνεία του καὶ χαίρει τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τῶν πνευματικῶν του τέκνων, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς κοινωνίας τῆς γενετέρας του καὶ τῆς ἀκαδημαϊκῆς κοινότητος, ὅπου ζῆ καὶ ἐργάζεται.

■ Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς ἐξεφώνησε ἐπὶ τῇ Χειροτονία του σύντομὴ Ὁμιλία ἀπὸ στήθους καὶ ἀνεφέρθη στὴν ἀναγκαιότητα τῆς μετριοπαθοῦς μαρτυρίας τῆς Ὁρθόδοξου Ἐνστάσεως, ὡς ἐναλλακτικῆς «βασιλικῆς ὁδοῦ» σήμερα, σὲ μία τόσο δύσκολη καὶ κρίσιμη στιγμή γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἔναντι τῶν «ἀκράϊων» ἐπιλογῶν ἀφ' ἑνὸς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ φανατισμοῦ. Στὸ βαρύτατο ἔργο ποὺ τὸν ἀναμένει θὰ ἔχη, ὅπως ἐδήλωσε, ὡς παράδειγμα ὀρθοτομήσεως τοῦ λόγου τῆς Ἀληθείας μετὰ διακρίσεως, τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ καὶ γενικὰ τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἐπίσης, ἐκφράζων εὐχαριστίαι στὴν ἀντιπροσωπία τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τὴν Ἰταλία, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν στὴν Χειροτονία του, ὑπεσχέθη θεοφιλῆ διαποίησιν τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου του, ἐκζητῶν τὴν προσευχητικὴ βοήθεια καὶ συμπαράστασι ἀπάντων.

*«Σιλουανοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Λούνης καὶ Ἐξάρχου Ἰταλίας,
πολλὰ τὰ ἔτη»!*

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ στήν Πιστοΐα τῆς Ἰταλίας

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΤΗΝ Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, 23.2.2004 ἐκ. ἡμ., δύο σημαντικὰ γεγονότα ἔλαβαν χώρα στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ 20οῦ αἰ., στήν Πιστοΐα τῆς Ἰταλίας.

Συγκεκριμένα, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, μετέβη ὡς συνοδικὸς ἀντιπρόσωπος στήν Πιστοΐα, προκειμένου νὰ ἐνθρονίσῃ τὸν Σεβασμιώτατο Ἐπίσκοπο Λούνης κ. Σιλουανὸ καὶ νὰ χειροτονήσῃ ἓνα ἐλληνομαθὴ ἰταλὸ Πρεσβύτερο.

Ἔτσι, κατὰ τὴν ἑόρτιο Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἀμβρόσιος συνελειτούργησε μὲ πέντε Ἱερεῖς καὶ δύο Διακόνους τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱεράς Συνόδου στήν Ἰταλία, κωλυθέντων νὰ συμμετάσχουν καὶ ἄλλων λόγῳ κακοκαιρίας, καὶ ἐχειροτόνησε εἰς Πρεσβύτερον τὸν εὐλαβέστατο Διάκονο Στέφανο Dell' Isola, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ἤδη γιὰ τὴν ἴδρυσιν ἐνοριακῆς Ἱεραποστολικῆς Κοινότητος στήν πρωτεύουσα Ρώμη.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἀμβρόσιος προέβη ἐξ ὀνόματος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ στήν ἱστορικὴ τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ νέου Ἐπαρχιούχου Ἀρχιερέως, τοῦ Σεβασμιωτάτου Λούνης κ. Σιλουανοῦ, Συνοδικοῦ Ἐξάρχου στήν Ἰταλία, ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἡ καθιερωμένη **Συνοδικὴ Ἐγκύκλιος** «Πρὸς τὸν εὐλαβέστατον Ἱερόν Κλῆρον καὶ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἱεράς Ἐπισκοπῆς Λούνης Ἰταλίας».

Παρέστη πλήθος Ὁρθοδόξων καὶ ἐπεκράτησε προσευχητικὴ ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, οἱ δύο Ἐπίσκοποι μετὰ μελῶν τῆς ἐν Ἰταλία Ἐξαρχίας μας συνήλθαν ὡς σῶμα στήν συνεδρίασιν τοῦ ἐπισημῶς ἀνεγνωρισμένου Νομικοῦ Προσώπου Αὐτῆς, πρὸς διευθέτησιν τρεχόντων θεμάτων καὶ συζήτησιν ἐπὶ τῶν διανοιγομένων νέων προοπτικῶν ἱεραποστολικῆς δράσεως καὶ ἀναπτύξεως στήν Ἰταλία.

Μὲ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, μετὰ καὶ τὴν πρόσφατὴ αὐτῆ ποιμαντικῆ ἀναβάθμισι, ἀναμένεται ἡ καλυτέρα ὀργάνωσις καὶ πρόοδος τῆς Ἐξαρχίας μας, προκειμένου ἡ Παρουσία καὶ Μαρτυρία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως στήν ἑτερόδοξη αὐτὴν χώρα νὰ ἀποκτήσῃ ἰσχυρὰ θεμέλια, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.



Ποιμαντική Έπίσκεψις στὴν Τσεχία

Μὲ τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐπραγματοποίησε τὴν πρώτη ἀρχιερατικὴ ποιμαντικὴ ἐπίσκεψιν στὸ μικρὸ Ποίμνιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Δημοκρατία τῆς Τσεχίας.

Τὴν Παρασκευή, 17.1.2004 ἐκ. ἡμ., ἀφίχθη ἀεροπορικῶς στὴν πρωτεύουσα Πράγα, ὅπου εἶχε συνάντησι μὲ τοὺς πιστοὺς ὑπὸ τὸν Ἐφημέριό τους π. Ἱερεμία Τσοῦκ καὶ τὸν Μοναχὸ γ. Γοράσοδο (Βολατρνύ), Καθηγητὴ Πανεπιστημίου. Ἐπακολούθησε ξενάγησις στὴν ώραία χιονισμένη Πράγα, παρὰ τὸ δριμύ ψύχος, καὶ ἐπίσκεψις σὺν τοῖς ἄλλοις στὸν περίφημο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βίτου. Ἀργότερα ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἀμβρόσιος παρεχώρησε συνέντευξι σὲ δημοσιογράφο γνωστοῦ περιοδικοῦ τῆς Τσεχίας, τὸ ὁποῖο ἀσχολεῖται καὶ μὲ θρησκευτικὰ θέματα, στὰ πλαίσια ἀφιερώματός του στὴν Ὁρθοδοξία.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος Ρώμης, σὲ οἰκία εὐσεβοῦς πιστῆς μας στὴν Πράγα.

Τὸ Σάββατο, 18.1.2004 ἐκ. ἡμ., στὸ Ἱερὸ Ναῦδρο τῆς Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς στὸ χωριὸ Γιέζντοβιτσε, ὅπου καὶ ἡ οἰκία τοῦ Ἐφημερίου π. Ἱερεμίου, ἐγίνε ἡ Βάπτισις τοῦ μικροῦ Φιλίππου, τοῦ ὁποίου οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς ἐβαπτίσθησαν καὶ ἐστεφανώθησαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν στὴν Ἑλλάδα. Ἀνάδοχος παρέστη ὁ κ. Φώτιος Ἀθανασόπουλος ἐξ Ἑλλάδος, συνοδὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Ἀμβροσίου.



Τὴν Κυριακῇ, 19.1.2004 ἐκ. ἡμ., ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Ναῦδρο στὸ Γιέζντοβιτσε ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο κ. Ἀμβρόσιο, βοηθούμενο ἀπὸ τὸν π. Ἱερεμία, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας εὐλογήθηκε καὶ ὁ Γάμος ζευγὸς Ὁρθοδόξων Τσέχων.

Τὸ ἐκκλησίασμα, μερικὲς δεκάδες πιστοί, περιελάμβανε ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Τσέχους καὶ πιστοὺς ἐτέρων ἐθνοτήτων ἀπὸ τὴν Σλοβακία, Πολωνία καὶ ἄλλοι.

Ἦταν διάχυτη ἡ εὐλογία καὶ ἡ πνευματικὴ χαρὰ τῆς κοινωνίας ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως μεταξὺ τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται στερήσεις καὶ θυσιές, ὥστε νὰ παραμείνουν Ὁρθόδοξοι στὴν συνείδησι, ἀποφεύγοντες τὴν κοινωνία μὲ τὶς ἐπίσημες ἐκκλησιαστικὲς Διοικήσεις τῶν περιοχῶν τους, πού εἶναι Οἰκουμενιστικές.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ μικρὸ Ποίμνιο ἦσαν ἰδιαίτερα ἱκανοποιημένοι καὶ εὐγνώμονες ἀπὸ τὴν πρώτη παρουσία Ἀρχιερέως ἀνάμεσά τους, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τὴν κατανυκτικὴ Θεία Λειτουργία ἐγίνε ἐπίσκεψις σὲ παρακείμενο χῶρο, ὅπου σχεδιάζεται νὰ ἀνεγερθῇ εὐρύχωρος Ναός, προκειμένου νὰ καλυφθοῦν οἱ λειτουργικὲς ἀνάγκες τῶν εὐλογημένων πιστῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως στὴν Τσεχία.

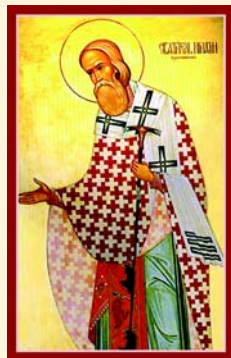


Γιὰ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ Συζήτησις Γέροντος καὶ Ὑποτακτικοῦ*

Ἀγίου Ἐπισκόπου Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ († 30.4.1867)

Ὑποτακτικός: Εἶναι ἐπιτρεπτό γιὰ ὅλους τοὺς Ἀδελφοὺς σὲ μία Μονὴ νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ;

Γέροντας: Ὅχι μόνον εἶναι ἐπιτρεπτό, ἀλλὰ καὶ ὀφείλουν νὰ τὸ κάνουν. Ὅταν κάποιος πρόσωπο κείρεται Μοναχὸς καὶ τοῦ δίδεται ἓνα κομβοσχόιν, πὺ καλεῖται πνευματικὸ ζῆφος, προτρέπεται νὰ προσεύχεται ἡμέρα καὶ νύκτα ἀδιάλειπτα μὲ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ πρακτικὴ τῆς Εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ εἶναι γιὰ τὸν Μοναχὸ ἓνας ὄρκος. Ἡ ἐκπλήρωσις αὐτοῦ τοῦ ὄρκου εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ δὲν ὑπάρχει πιθανότης ἀπαλλαγῆς. Γέροντες Μοναχοὶ μοῦ εἶπαν ὅτι στὴν Μονὴ τοῦ Σαρῶφ καὶ σὲ ἄλλες Ρωσικὰς Μονὰς μὲ καλὴ τάξι, ἡ Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐδιδάσκετο ἀμέσως μετὰ τὴν εἴσοδο κάθε προσώπου στὸ Μοναστήρι. Ὁ Μακάριος Γέροντας Σεραφεῖμ, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε στὴν Μονὴ αὐτὴ καὶ προόδευσε πολὺ στὴν προσευχὴ, συνεβούλευε συνεχῶς ὅλους τοὺς Μοναχοὺς νὰ ζοῦν προσεκτικὰ καὶ νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ.



Κάποτε, κάποιος νεαρός, ὁ ὁποῖος εἶχε τελειώσει τὶς σπουδὲς του σὲ ἓνα Σεμινάριο, ἐπισκέφθηκε τὸν Ὅσιο Σεραφεῖμ καὶ τοῦ ἀπεκάλυψε τὴν πρόθεσί του νὰ εἰσέλθῃ στὴν Μοναχικὴ ζωὴ. Ὁ Ὅσιος ἔδωσε στὸν νεαρὸ ψυχωσωτήριες συμβουλές· μετὰξὺ αὐτῶν ἦταν καὶ ἡ προτροπὴ νὰ μάθῃ τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ Ὅσιος προσέθεσε, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ προσευχὴ μονάχη εἶναι ἀνεπαρκής. Ὁ Θεὸς προσέχει στὸν νοῦ, καὶ ἔτσι ὅσοι Μοναχοὶ δὲν ἐνώνουν τὴν ἐξωτερικὴ προσευχὴ μὲ τὴν ἐσωτερικὴ προσευχὴ, δὲν εἶναι ἀληθινοὶ Μοναχοί.

Ὁ ὀρισμὸς αὐτὸς εἶναι ὀρθός. «Μοναχὸς» σημαίνει αὐτὸν πὺ εἶναι μοναχικός. Καθένας πὺ δὲν ἔχει εἰσέλθει στὴν μοναξιά τοῦ ἑαυτοῦ του, δὲν εἶναι ἀκόμη μόνος, δὲν εἶναι ἀκόμη Μοναχός, ἔστω κι ἂν ζῇ σὲ μία ἐρημητικὴ Μονή. Ὁ νοῦς τοῦ ἀγωνιστοῦ, πὺ δὲν ἔχει ἀκόμη εἰσέλθει στὴν μόνωσι καὶ πὺ δὲν ἔχει ἐγκλεισθῆ στὸν ἑαυτό του, θὰ εὐρίσκεται ἐξ ἀνάγκης στὸ μέσον τοῦ θορύβου καὶ τῆς ταραχῆς, πὺ προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἀναριθμήτους λογισμοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πάντοτε ἐλεύθερη πρόσθασι ἐντὸς αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, μὲ πόνο, χωρὶς κάποια ἀνάγκη ἢ ὠφέλεια, καὶ μὲ τρόπο τραυματικὸ γι' αὐτόν, περιδιαβαίνει ὅλο τὸ σύμπαν. Ἡ μόνωσις κάποιου ἐντὸς τοῦ ἑαυτοῦ του δὲν κατορθώνεται ἀλλοιῶς, παρὰ μόνον μὲ τὴν προσεκτικὴν προσευχὴ, καὶ περισσότερο καὶ ὑπεράνω πάντων μὲ τὴν Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ.

(* Μετάφρασις ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Divine Ascent - A Journal of Orthodox Faith», Vol. 1, Num. 3/4, 1999, pp. 80-81.

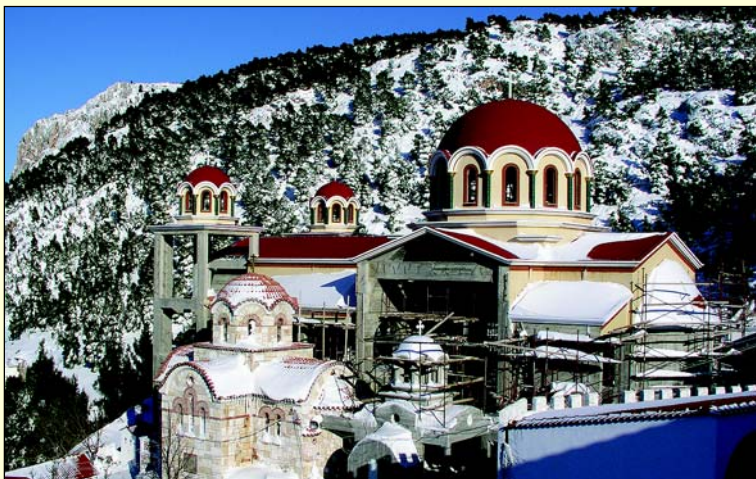
‘Ο κίνδυνος για τούς Μοναχούς από τήν φιλία τους με γυναῖκες*

‘Αγίου ‘Επισκόπου ‘Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ

«‘Η γυναίκα καθοδηγεῖται ἀπό τὰ αἰσθήματα τῆς ἐκπεσμένης φύσεως καί ὄχι ἀπό τήν ὑγιᾶ λογική καί τήν πνευματική σοφία, τὰ ὁποῖα τῆς εἶναι μᾶλλον ξένα. Τὸ λογικό της εἶναι ὑπηρετής τῶν αἰσθημάτων της. Δελεασμένη ἀπό τὰ αἰσθηματά της, εὐκόλα αὐτὴ προσβάλλεται ἀπό τήν ἔλξι γιά ἕναν Μοναχό, ὄχι ἀπαραίτητα νέο ἢ μεσήλικα, ἀλλά ἀκόμη καί γέροντα. Τότε, κάνει αὐτὸν τὸν Μοναχό εἰδωλό της καί κατόπιν, πολὺ συχνά, καταντᾶ καί ἡ ἴδια εἰδωλό του. ‘Η γυναίκα βλέπει μόνον τελειότητα στό εἰδωλό της. Προσπαθεῖ μάλιστα νά πείθῃ τὸν Μοναχό περὶ αὐτοῦ, ὅτι δηλαδή εἶναι τέλειος, καί πάντοτε τὰ καταφέρνει. “Όταν ὁ Μοναχός, ἐξ αἰτίας τῶν ἐπικινδύνων καί συνεχῶν ὑποβολῶν καί ἐπαίνων, προσβληθῇ ἀπό τήν μεγάλη γνώμη γιά τὸν ἑαυτό του καί τήν ὑπερηφάνεια, ἡ Θεία Χάρις τὸν ἐγκαταλείπει καί αὐτός, σκοτισμένος στὸν νοῦ καί τήν καρδιά του, ὀδηγεῖται ἀπό τήν τυφλότητά του στήν πιό παράλογη συμπεριφορά καί στήν ἄφοβη πλέον καταπάτησι ὄλων τῶν θείων ἐντολῶν».

(*) Sergius Bolshakoff, Russian Mystics, § Ignatius Bryanchaninov, p. 162-163, London 1977.

‘Ενισχύσατε τήν ἀνέγερσιν τοῦ νέου ‘Ιεροῦ Ναοῦ τῶν ‘Αγίων μας Κυπριανοῦ καί ‘Ιουστίνης!...



- Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται με ταχυδρομική ἐπιταγή στήν διεύθυνσι:
Ιερά Μονή ‘Αγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ,
- ἡ κατατίθενται στούς ἐξῆς ἀριθμούς λογαριασμῶν μας στίς Τράπεζες:
ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 0026-0273-95-0100391131, καί NOVA: 0002928036.

Οἱ προϋποθέσεις τῆς συνεχοῦς Θείας Κοινωνίας

Ἐκ τῶν Βίο καὶ τὰ Θαύματα τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου
(† 12 Μαρτίου 1022)

ΣΤΑ μέσα τοῦ ΙΑ΄ αἰ., ὀλίγο μετὰ τὴν Κοίμησιν τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, δύο εὐλαβεῖς ἄνδρες ὀνομαζόμενοι Ἰωάννης καὶ Φιλόθεος, ἀρνήθησαν τὰ ἐγκόσµα, ἔγιναν Μοναχοὶ καὶ ἀποδύθησαν σὲ ἀσκητικούς ἀγῶνες. Μὲ τὴν βοήθεια δὲ τοῦ Θεοῦ, ἄν καὶ ἐστεροῦντο τῶν ἀναγκαίων πόρων, ἔκτισαν τὴν ὠραιότατη Μονὴ Ἀνάπλου τῆς Προποντίδος, στὴν εὐρωπαϊκὴ ἀκτὴ τοῦ Βοσπόρου. Στὴν Μονὴ αὐτὴ ἔμεινε ὁ Ἰωάννης, γιὰ τὴν κατὰ Θεὸν διαχειρισί της, ἐνῶ ὁ Φιλόθεος ὡς ἡσυχαστικώτερος ἔκτισε κελλὶ καὶ ἐπιδόθηκε σὲ τελειότερους ἀγῶνες τῆς ἡσυχαστικῆς ζωῆς. ➔

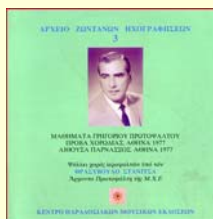
Νέες Μουσικὲς Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγές

Ἐγκυκλοφόρησε ἡ ἐξῆς ἐνδιαφέρουσα «**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ**», τὴν ὁποῖαν παραθέτοµε αὐτοῦσια:

Σᾶς γνωστοποιοῦµε τὴν ἴδρυση καὶ ἑναρξὴ λειτουργίας τοῦ «**ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**». Σκοπὸς µας εἶναι ἡ διάσωση καὶ προβολὴ τῆς γνήσιας παραδοσιακῆς µας μουσικῆς.

Ἐγκαινιάζοµε τὴν εἰσοδὸ µας στὸν χῶρο τῶν μουσικῶν ἐκδόσεων µὲ τὴν σειρὰ «**ΑΡΧΕΙΟ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΩΝ**».

Τὰ 4 πρῶτα C.D. τῆς σειρᾶς, περιέχουν ζωντανὲς ἠχογραφήσεις τοῦ Ἁρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Χ.Ε. Θρασοῦλου Στανίτσα.



C.D. ὑπ' ἀριθ. 1. Κων/πολη. Γαλλικὴ αἴθουσα UNION FRANCAISE 1958 καὶ 1963.
Χάλκη. Θεολογικὴ Σχολὴ 1963.

C.D. ὑπ' ἀριθ. 2. Οἰκουµενικὸ Πατριαρχεῖο 1959 καὶ 1960.

Ἀκολουθίες Ἑσπερινοῦ Χριστουγέννων, Πρωτοχρονιάς, τμῆμα Θ. Λειτουργίας Πρωτοχρονιάς.

C.D. ὑπ' ἀριθ. 3. Ἀθήνα 1977. Πρόβα καὶ διδασκαλία Χορωδίας γιὰ ἔργο Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Αἴθουσα ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Τμῆμα (τραγοῦδια) ἐμφάνισης Χορωδίας.

C.D. ὑπ' ἀριθ. 4. Ἀχαρνές. Ἰ. Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου. 2 Νοεμβρίου 1969.
Ἀκολουθία Ὁρθρου καὶ Θείας Λειτουργίας πλ. α΄ ἴχου.

• Γιὰ πληροφορίες - παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

«**ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**»

Μαραθωνομάχων 52-54. 104 41 Ἀθήνα. Τηλ./Fax: 210 5149430.

• Τὰ ἀνωτέρω CD διατίθενται καὶ στὴν Ἐκθεσὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς µας,
στὴν τιμὴ τῶν 18 Εὐρώ ἕκαστο.

← Πριν να αρχίσει την ησυχαστική του ζωή, θεώρησε καλό να πάη στην Βασιλεύουσα για προσκύνημα. Έτσι, πήγε και στην Μονή Στουδίου, όπου συνάντησε τον Νικήτα τὸν Στηθάτο, μαθητὴ καὶ διογράφο τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου. Ἀπὸ ἐκεῖνον ἔμαθε γιὰ τοὺς κατὰ Θεὸν ἀγῶνες καὶ ἄθλους τοῦ Ὁσίου Συμεῶν καὶ ὁ Φιλόθεος εὐλαβήθηκε καὶ ἀγάπησε ιδιαίτερα τὸν Ὁσιο. Ὁ Νικήτας μάλιστα τοῦ ἔδωσε πρὸς μελέτην κάποιον ἀπὸ τὰ συγγράμματα τοῦ νέου Θεολόγου Πατρὸς καὶ διδασκάλου του καὶ ὁ Φιλόθεος ξεκίνησε γιὰ νὰ εἰσέλθῃ μὲ χαρὰ στὸ στάδιο τῆς ησυχίας.

Ὅμως, ἄρχισε ἀμέσως νὰ πολιορκηθῆται ἀπὸ λογισμοὺς ταραχῆς γιὰ τὴν σκληρὴ ἀσκησι πού τὸν περιέμενε στὴν ἐγκλείστρα του, ἂν καὶ ἦταν ἀγωνιστικῆς ψυχῆς ἄνθρωπος.

Στὴν δεινὴ αὐτὴ κατάστασι εὐρισκόμενος ὁ Φιλόθεος καὶ προσευχόμενος θερμὰ στὸν Θεὸ νὰ τοῦ δώσῃ ὑπομονὴ καὶ καρτερία, μίαν νύκτα πού δὲν κοιμόταν, τοῦ φάνηκε ὅτι ἄκουσε κάποιον νὰ τοῦ κτυπᾷ τὸν πυλῶνα. Πῆγε καὶ ἄνοιξε. Ἀντίκρουσε λοιπὸν κάποιον ἀπροσμάλλη ἄνδρα, κόσμιο καὶ σεμνοπρεπῆ, μὲ ἀγγελικὸ πρόσωπο καὶ ὀλοφώτεινο ἀπὸ τὴν Θεία Χάρι.

Τότε ὁ Φιλόθεος τοῦ εἶπε:

«Ποιὸς εἶσαι, τίμει πάτερ; καὶ ποιὸν γυρεύεις, πού ἔχεις ἐρθεῖ πρὸς τὴν ταπεινότητά μου;».

Ἐκεῖνος μὲ γλυκειὰ φωνὴ ἀποκρίθηκε:

«Εἶμαι ὁ Συμεῶν, πού κατοικῶ στὸ Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Μαρίνης κοντὰ στὴν Χρυσούπολι καὶ ἦρθα ἐδῶ νὰ μείνω καὶ νὰ συγκατοικήσω μαζί σας».

Ὁ Φιλόθεος τὸν ἐρώτησε:

«Καὶ ποιὸς σου ἔρχισε τὸν χιτῶνα, πάτερ;», διότι τὸν εἶδε νὰ φορᾷ σχισμένο χιτῶνα.

Κι ὁ Ἅγιος ἀπάντησε: «Κάποιοι κακοὶ ἄνθρωποι μοῦ τὸ ἔχουν κάνει χωρὶς λόγο. Ἀλλὰ τί ἔχεις, ἀγαπητὲ Φιλόθεε, καὶ εἶσαι ἀνήσυχος; Γι' αὐτὰ πού πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεσαι καὶ νὰ φροντίζεις, γνώριζε καλὰ κατ' ἀρχὰς τοῦτο, ὅτι αὐτὸς πού πρόκειται νὰ κοινωνήσῃ τὰ φορικτὰ Μυστήρια ὀφείλει νὰ ἀπαρνηθῆῖ ιδιαίτερα τὴν πολυποσία καὶ τὰ δεῖπνα νὰ χρησιμοποιῆ τὸ βράδυ γιὰ πόσι **μόνο τρία ποτήρια** γιὰ τὴν ἐνίσχυνσι τοῦ σώματος καὶ μετὰ τὴν μετάληψί τους νὰ ἀρκῆται πάλι στὰ ἴδια, μὲ δίαιτα καὶ τράπεζα λιτῆ».

Τί ἄρα γε ἤθελε νὰ δηλώσῃ καὶ νὰ δείξῃ μὲ αὐτὰ;

«Διότι», εἶπε, «πρέπει νὰ γνωρίζεις σύ, πού ἀναλαμβάνεις τέτοιους ἀσκητικὸς καὶ ἡσυχαστικὸς ἀγῶνες, ὅτι ὀφείλεις νὰ καθαρίζεις τὸν ἑαυτό σου μὲ τὴν ἐγκράτεια καὶ τὰ δάκρυα καὶ τὴν προσευχὴ κατὰ τέτοιον τρόπο, ὥστε νὰ εἶσαι ἔτοιμος καθημερινὰ γιὰ νὰ λαμβάνεις τὰ Μυστήρια τοῦ Χριστοῦ. Χάρις στὴν Μετάληψι αὐτὴ θὰ ἡσυχάζεις καὶ θὰ προσεύχεσαι χωρὶς ρεμβασμούς, καὶ ὁ νοῦς σου θὰ φωτίζεται ἀπὸ τὴν πλουσία μετοχῆ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν θεωρία τῶν ἀποκρῦφων μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι γραμμένο: “Τὸ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ” (Α΄ Κορ. 2:10)».

Ἐνῶ ἔλεγε αὐτὰ ὁ Ἅγιος στὸν Φιλόθεο, ἔβαλε τὸ χέρι του μέσα ἀπὸ τὰ ροῦχα ἐκεῖνου καὶ ἔπιασε τὸν στόμαχό του καὶ φάνηκε σὰν νὰ τὸν μετροῦσε, καὶ μετὰ τὸν ἔσφιγγε σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὸν κἀνῃ νὰ χωρᾷ λίγες τροφές.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἅγιος τὸν ἀσπάστηκε καὶ ἔγινε ἀφαντος...

Τότε ὁ Φιλόθεος ἐπανῆλθε στὸν ἑαυτό του καὶ αἰσθάνθηκε στὴν ψυχὴ του μεγάλη χαρὰ καὶ εἰρήνη. Ἐκτοτε ἡ ἐγκράτεια τοῦ ἔγινε φυσικὴ κατάστασις καὶ διήρχετο τὴν ζωὴ τοῦ ἐγκλείστου μὲ ὀλιγόρκεια καὶ λιτὴ τράπεζα...



Βιβλιοπαρουσίασις

† Μητροπολίτου Ὁρωπού καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων

Ἡ Πατερικὴ Στάσις ἐναντι τοῦ Διαθρησκειακοῦ Συγκρητισμοῦ. Ἱερὸς Χρυσόστομος καὶ Ἰουδαῖοι

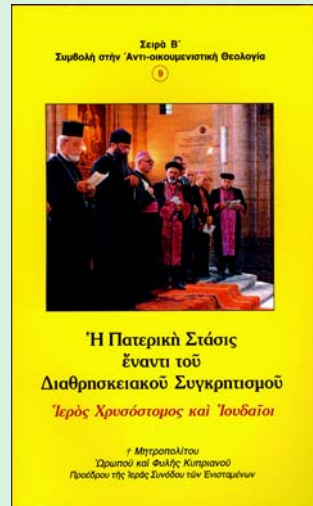
• Εἶναι τὸ ἔνατο (B9) βιβλίο τῆς Σειρᾶς: «Συμβολή
στὴν Ἀντι-οικουμενιστικὴ Θεολογία».

♦ Περιέχει τὴν Ὁμιλίαν τῆς «10ης Συνάξεως - 2002»
(Κείμενο Α΄, σελ. 17-55), ἐπίσης δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ δια-
φωτιστικὰ ἄρθρα ἐπὶ τοῦ φλέγοντος θέματος τοῦ Συγκρη-
τισμοῦ (Κείμενα Β΄-ΙΕ΄, σελ. 59-150).

■ Βιβλίο ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρον καὶ ἐπίκαιρο, τὸ
ὁποῖο

- ἀποσαφηνίζει τὴν ἔννοια τοῦ Συγκρητισμοῦ
- ἐπεξηγεῖ τοὺς κινδύνους τῆς Διαθρησκειακῆς Συνεργασίας
- παρουσιάζει τὴν στάσι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐναντι τοῦ Συγκρητισμοῦ, μέσῳ τῆς ποιμαντικῆς ἐμπειρίας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
- ἀναφέρεται στὶς δύο σύγχρονες μορφές τοῦ Συγκρητισμοῦ: τὸν Διαχριστιανικὸ καὶ Διαθρησκειακὸ
- ἀναλύει τὰ δύο ἄκρα: τὸν Φανατισμὸ (Φονταμενταλισμὸ) καὶ τὸν Συγκρητισμὸ, καὶ προβάλλει τὴν μέση καὶ βασιλικὴ ὁδὸ τῆς εἰρηνόχυτης Ὁρθοδοξίας μας.

• Σχῆμα: 12x20 ἐκ. • Σελίδες: 152 • Τιμᾶται: € 4,50.



⦿ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@hol.gr
καὶ Βιβλιοπωλεῖο «ΝΕΟ ΘΑΒΩΡ», Ἰκτίνου 4, Ἀθήνα, Τηλ./Fax: 210 5227096.

